

ZATÓPEK WYGRYWA W BELGII

Bruksela. W Brukseli odbył się w sobotę wielki międzynarodowy bieg na przełaj o tak zwany Halange de Severin, który zakończył się wielkim zwycięstwem Czecha Zatópeka. Zatópek pokonał zdecydowanie najlepszego w chwili obecnej biegacza belgijskiego Reiffa. Bieg odbył się na dystansie 7-miu kilometrów. 1) Zatópek (Czechosłowacja) 24:05,8 min., 2) Reiff (Belgia) 24:57 min., 3) Ost (Belgia) 25:30 min., 4) Heygrend (Luksemburg) — 25:54 min., 5) De Rayt (Belgia) 26:35 min.

RACING CLUB DE PARIS — SK BRATYSŁAWA 3:10 (0:4, 1:4, 2:2)

Paryż. W Palais des Sports odbył się ten ciekawy mecz hokejowy. Racing Club pomimo tego, że wystąpił z Kanadyjczykami poniósł dotkliwą porażkę.

SPORT

Nr. 100 — (123)

Katowice-Kraków, 23—26 grudnia 1946 r.

Cena 10 zł.

HOKAJ w Czechosłowacji
BOZGRYWKI W CZESKIEJ
LIDZE HOKEJOWEJ
LTC PRAGA — CLTK PRAGA
 3:2 (0:0, 2:0, 2:2)
 Praga (tel. wł.). Na Zimnim Stadionie na Sztwanicy w Pradze doszło do ciekawego spotkania hokejowego pomiędzy najlepszymi drużynami hokejowymi Czechosłowacji.
 Po wyrównanej i na wysokim poziomie stojącej grze spotkanie to zakończyło się spodziewanym zwycięstwem drużyny LTC, dla której bramki zdobyli Zabrodski 1 2, Štöber i Müller po jednej, zaś dla CLTK Kuczewa 2.
STADION PODOLI — STADION CZESKIE BUDIEJOWICE 6:5 (1:3, 1:0, 4:2)
MORACKA SLAVIA — DSK TABOR
 7:2 (1:1, 3:0, 3:1)

SZTOKHOLM... NORKOEPING

KRÓL SĘDZIÓW BOKSERSKICH DYR. JÓZEF ZAPŁATKA O ESKAPADZIE SZWEDZKIEJ

Katowice. Jak już w poprzednich numerach naszego pisma donosiłmy Szwecja jest jednym z krajów w których skomunikowanie się przedstawia nielada problem. Bardzo szczerze wiadomości jakie doszły do nas po obydwu spotkaniach polskich bokserów w Sztokholmie i Norkoeping, należy uzupełnić uwagami, spostrzeżeniami i zdaniem ludzi, którzy byli naoczni świadkami tych wypadków. — Któż może dać bardziej na ten temat autorytatywne wypowiedzi jak „król” sędziów polskich dyr. Zaplatka i jeden z najlepszych bokserów naszej reprezentacji — przymusowa mucha — Grzywoczek.

Pociąg Gdynia — Katowice powinien przyjść planowo około godz. 5-tej nad ranem. Silne mrozy spowodowały jednak, że rozkład jazdy PKP jest daleki od idealnego, a więc nasz współpracownik który miał za zadanie osiągnąć te dwa autorytety zrezygnowany, nie dowierając zapowiedziom, które głośno, że wyżej wspomniany pociąg ma 180 min. spóźnienia w 190-tej minucie udał się do domu, aby odpocząć i nabrać sił przed całonocną niedzielą pracą.

Długo jeszcze odpoczywał nasz współpracownik a pociąg jak nie było, tak nie było. I w ogóle myśleliśmy już, że ani pociąg ani dyr. Zaplatka, ani Grzywoczek w niedzielę na Śląsku się nie zjawia.

„Pociąg jednak przyjść musi... i przyszedł — coś około godz. 10-tej nad ranem. Nikt, „nie złapałby” tych dwóch „bohaterów szwedzkich”, albowiem trudno zna leżać ochotnika, na kilkugodzinne czekanie przy dwudziestostopniowym mrozie.

Trudno, cały komitet redakcyjny z redaktorem naczelnym na czele zrezygnował już z tych autorytatywnych i miarodajnych wypowiedzi.

Numer świąteczny powiększony objętościowo był już „złamany” i gotowy do druku.

Cały komplet pracujący w pocie czoła nad dostarczeniem najświeższych wiadomości z całej Polski, szkował się do wyjścia.

„I już zdawało się, że ani czytelnicy nasi, ani my sami nie będziemy wiedzieć jak to było naprawdę w Szwecji.

„Tak się jednak nie stało, dyr. Zaplatka sam przyszedł do naszej redakcji i... nie musiał nas długo namawiać do tego, aby gotowy już materiał wyciągnąć ze zła małych kolumn i na to miejsce wstawić wiersze, z których czytelnicy nasi dowiedzą się, co o całej wyprawie sądzi jeden z największych w Polsce znawców boks.

„Dostaliście mój list i fotografie w nim przesłane prosto ze Sztokholmu?” — pyta się w pierwszym rzędzie król sędziów polskich.

Niestety musimy udzielić odpowiedzi odmownej. Żadnego listu ani fotografii do tej pory nie otrzymaliśmy.

Bokserzy nasi przedstawiają jednak klasę europejską

— Dwa mecze w Szwecji przekonają mnie, — mówi na wstępie „król sędziów” że bokserzy polscy przedstawiają jednak nadal klasę z którą liczyć się musi cała Europa.

1) KOLCZYŃSKI
2) GRZYWOCZ

Osemka polska najlepszego swojego pięściarza miała w Kolczyńskim który walki swoje wygrał w sposób tak bezapelacyjny i efektywny, że nie było widza na sali który by mimo panującej na ogół obojętności i widomych braków podniecenia nie oklaskiwał go.

LEGIA GROMI ŻYRARDOWIANKĘ W MISTRZOSTWACH W. OZHL

Warszawa. Tegoroczny sezon hokejowy zainaugurowany został w okręgu warszawskim spotkaniem o mistrzostwo między warszawską Legią i Żyrardowianką.

W drużynie stołecznej wystąpił szereg znanych hokeistów z Doleckim, mjr Czarnikiem na czele. Oprócz wyżej wspomnianych w drużynie Legii wystąpił znany Piłkarz Polonii warszawskiej Świczar.

Po Kolejczyńskim na drugim miejscu skłasyfikowałbym Grzywocza, który walki swoje wygrał według mojego zdania bez specjalnego wysiłku. Szwedzi nazywali naszą „muchę” bokserem dzieckiem. To dziecko jednak robiło co chciało, ze swoimi „doro słymi przeciwnikami”.

„SZWEDZKI NIEWADZIŁ ODEBRAŁ NAM ZWYCIĘSTWO”

— Po moim śląskim pupilku na trzecim miejscu postawiłbym Szymurę, który wbrew recenzjom jakie się ukazały w dzieńnikach polskich po meczu Polska — Szwecja nie znajdując się tak w fatalnej formie i raczej obecnie boksuje jak pięściarz dojrzały i znający swój „fach” na wylot. Dyskwalifikacja jego w walce sztokholmskiej była wielką niesprawiedliwością. Przecież to nie Szymura zadał niski cios tylko jego

„trudnym” bokserem. Spotkania swoje wygrywa mało efektywnie ale pewnie. — Ten chłopak wyglądający w cywilu na sła beusza, w ringu walczy nie mięsniami których zbyt mocno nie ma rozwiniętych ale mózgiem w zwarciach jest „artystą”, gdyby jeszcze całkiem czysto walczył to byłby punktem w reprezentacji na który, zawsze można liczyć na pewniaka.

Po Olejniku idzie w kolejności Sowiński. Bydgoszczanin ma przyjemną sylwetkę system bokswania zbliżony do szwedzkiego. Zrównoważeni Szwedzi zarzucają, że walczy nieco ospale. Ja się z tym zgadzam. Sowiński powinien do walki wnieść więcej temperamentu. W Sztokholmie walczył lepiej jak w Norkoeping. Obydwa jednak spotkania wygrał bezapelacyjnie różnicą punktów która nie nastrożała żadnych wątpliwości.

tej sakramentalnej cyfrze, sędzia szwedzki tak czuły na wszystkie przewinienia bokserów polskich zaczerpnął na trzy sekundy oddechu wznosił rękę do góry i... czekał aż Szwed wstanie. I istotnie wstał.

— Gdybym ja sędziował w ringu, to na pewno nie doszłoby do takiej śmiesznej historii. Po 9-ciu sędzia powinien powiedzieć „out” i przerwać walkę, ogłaszając tego boksera, który przeciwnika posłał „w krainę marzeń” zwycięzcą.

Ale coż mogą zrobić bezzinni goście. Sędzia prowadzi walkę i sędzia decyduje, a nie był nim niestety Polak. W przeciwnym wypadku zwycięstwo należałoby przypaść Antkiewiczowi.

Dwaj pozostali nasi reprezentanci Janowczyk i Lick byli najsłabszymi bokserami polskiej osemki. Janowczyk bardzo dobry technicznie przedstawiał obraz nędzy i rozpacz pod względem kondycyjnym. Przypuszczam, że, w przyszłości braki te wyrówna, ale na razie do koszałki z białym orlem pretendować nie może.

LICK ROBIŁ CO MOGŁ

Lick zrobił co mógł, a ponieważ nie mógł wiele, więc też laurów nam nie przy sporzył. Walczył na tyle dobrze, na ile mu jego przeciwnicy pozwolili. Pierwszy jego przeciwnik w Szwecji „czerwony wał”. Sundin zbyt wysokiej klasy nie reprezentuje tuje, jest jednak bardzo sprytny i posiada silny i szybki cios. Gdyby Lick miał tyle rutyny co odwagi, to niewątpliwie sprawiłby największą niespodziankę, wygraną walki w której na zdobycie punktów w ogóle nie liczyliśmy. Jestem przekonany, że nasz marynarz zrobi dalsze postępy i będzie wartościowym przedstawicielem wagi ciężkiej.

SZWEDZI NIE SĄ SŁABEUSZAMI

— Uważam, że obydwaj wyniki uzyskane w Szwecji są dalszym potwierdzeniem opinii o sile i stanie boks polskiego. Nasi przeciwnicy nie byli słabeuszami. Reprezentują oni wysoką klasę. Bojowość, zapał i umiejętności naszych chłopców były jednak walorami, które zrównoważyły ich plusey i pozwoliły ze spotkań z nimi wyjść obronną ręką.

Dyr. Zaplatka opowiedział nam jeszcze dużo innych ciekawych rzeczy których niestety, ze względu na we wstępie wspomniane trudności nie możemy zamieścić. Po dzielimy się jednak z nimi z naszymi czytelnikami w jednym z następnych numerów.

WSZYSTKIM

CZYTELNIKOM, WSPÓŁPRACOWNIKOM I SYMPATYKOM NASZEGO PISMA
NAJSERDECZNIEJSZE ŻYCZENIA WESOLYCH ŚWIĄT
SKŁADA REDAKCJA „SPORTU”

przeciwnik specjalnie się na to nastawił. Zaraz przy tej okazji przypomniał mi się Niewadził, który w ten sposób chciał „wykiwać” Korolewa w Pradze. Przeciwnik Szymury zupełnie tak samo ochotczo i wesoło wyskoczył z ringu po ogłoszeniu wyniku. Ta walka zadecydowała o wyniku spotkania.

REWANŻ WYGRAMY

— Odbiegając od tematu twierdząc, że przyszedł mecz ze Szwecją w kraju wygramy co najmniej 12:4.

Klasyfikując nadal naszych bokserów za Szymurę postawił Olejnika. Łodzianin jest

Najslabsi

A teraz następuje trójka, która nie może się pochwalić wielkimi sukcesami w Szwecji. Należą do niej: Antkiewicz, Janowczyk i Lick. — Z tych trzech Antkiewicz musiałby być zaliczony do wyższej klasy. Walczy on żywiołowo, odważnie i do brze. Pierwszą walkę przegrał, ale drugą wygrał przez ko., tak — nikt o tym nie pisał, ale tak było.

JAK SĘDZIUJĄ W SZWECJI

W Norkoeping w drugiej rundzie posłał swojego przeciwnika do 9-ciu na deskę, po

MISTRZ HOKEJOWY POLSKI PRZEGRYWA

K. T. H. — CRACOVIA 5:2 (1:1, 1:1, 3:1)
PIERWSZA NIESPODZIANKA TEGOROCZNEGO SEZONU

HOKEIŚCI Z KRYNICY W DOSKONAŁEJ FORMIE

Na stadionie hokejowym Cracovii nastąpiło w niedzielę otwarcie sezonu hokejowego w Krakowie zawodami towarzyskimi pomiędzy mistrzem Polski Cracovią a KTH z Krynicy.

Zawody powyższe przyniosły pierwszą niespodziankę sezonu. Mistrz Polski został pokonany w stosunku 5:3

(1:1, 1:1, 3:1).

Drużyny wystąpiły w następujących składach:

KTH: Kardasz, Prorok I, mgr. Muzyński; I atak: Nowak I Piechura, Burda; II atak: Prorok II Czorzis, Lebacki.

Cracovia: Maciejko, Więcek, Popiel; I atak: Marchewczyk Wołkowski, Kewalski; II atak: Malotta, Pochwałski Godek

Prowadzenie uzyskała Cracovia przez Marchewczyka już w pierwszych minutach gry. Wyrównał w chwilę potem Burda, który z kolei uzyskał prowadzenie dla KTH w drugiej tercji. Druga bramka dla Cracovii padła ze strzału Wołkowskiego.

Na początku trzeciej tercji Kowalski strzelał trzecią i ostatnią bramkę KTH, który zareprezentował się publiczności krakowskiej z jak najlepszej strony, uzyskał nie tylko wyrównanie, ale z kolei i dalsze dwie bramki przez

Nowaka I i Lewackiego, które zadecydowały równocześnie o wyniku meczu.

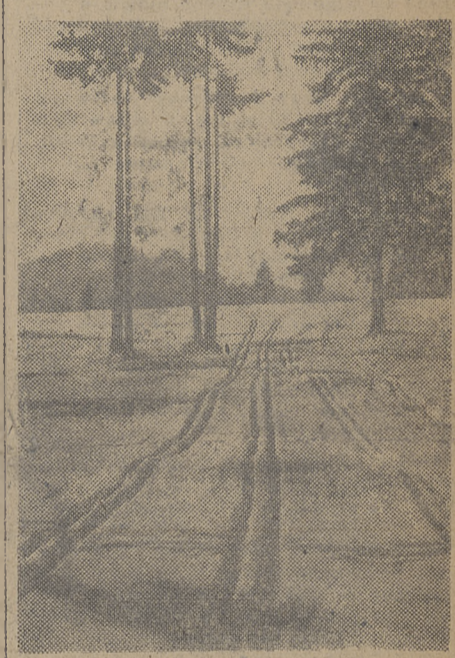
Na usprawiedliwienie porażki Cracovii zaliczyć należy fakt, że wystąpiła ona w osłabionym składzie. KTH udowodniło, że w tegorocznym sezonie będzie bardzo groźnym przeciwnikiem dla wszystkich zespołów hokejowych Polski i poważnym kandydatem do tytułu (zwłaszcza że w barwach jego wystąpi już w najbliższym czasie Kasprzycki).

Sędziowali pp. Michałik i Kłopot. Widzów 6000.

BORDEAUX — UNCAS PRAGA 13:19
 Paryż. Dalszy występ koszykarzy czechosłowackich w Francji przyniósł im ponowne zwycięstwo.

Następny numer tygodnika „SPORT” ukaże się w poniedziałek 30 grudnia b. r.

ZIMA MA SWOJE UROKI

SZYMURA O MECZU ZE SZWECJĄ

Poznań (tel. wł.). Nasz reprezentant w wadze półciężkiej — Franek Szymura twierdzi, że w Sztokholmie Polska byłaby wygrała spotkanie, gdyby w ringu sędziował na zmianę Polak i Szwed, a nie wyłącznie Szwed.

— Sędzia ringowy był przeczulony na punkcie rzekomych fauli ze strony polskich pięściarzy — mówi Szymura. Moim zdaniem ze strony tak mojej jak i Grzywocza oraz Antkiewicza, żadnych niedozwolonych ciosów nie było.

— Złe stało się, że nie było sędziego neutralnego.

Z zawodników polskich najlepiej podobał się Szymurze Kolejczyński oraz Olejnik. Ze Szwedów Kreuger w wadze piórkowej.

— Uważam jednak oświadczył nam Szymura, że gdyby w wadze piórkowej walczył z naszą stroną Koziółek, Szwed miał by z nim znacznie trudniejsze zadanie jak Antkiewiczem.

— Przekonany jestem, że gdyby w wadze ciężkiej walczył u nas Klimecki — zdobyliśmy w tej kategorii na pewno dwa punkty. Szwedzi nie przedstawiają obecnie w ciężkich wagach żadnej klasy. Z osemki naszej słabszy niż się spodziewałem wypadł: Grzywoczek i Janowczyk. Tyle Szymura.

HENRY ARMSTRONG „CZARNY DYNAMIT” - BOKSER KTÓRY DLA POEZJI PORZUCIŁ RING

Znany dziennikarz Anthony Williamson napisał swoje wspomnienia o fenomenalnym bokserze Henry Armstrong, mistrzu świata w trzech wagach, który niepokonany porzucił karierę bokserką i został poetą.

— „Ciekaw jestem, czy Hank Armstrong skończył kiedykolwiek poemat, który pokazał mi w swym apartamencie na Mayfair jeszcze w 1939 r. Ostatni raz widziałem Hanka przed dwoma laty w Kalkucie, gdzie miał szereg pokazowych walk dla żołnierzy amerykańskich. Utył bardzo od czasów przedwojennych. Poznałem go przede wszystkim po wspaniałym białym flenciem, który nosił na lewej ręce.

Ten pierścień przypominał mi wiosnę 1939 r., kiedy Armstrong przybył do Anglii, by bronić tytułu mistrza świata w wadze półśredniej przeciw Ernie Roderickowi. Miał wtedy 26 lat, 200.000 dolarów w banku i świat w swych stóp.

Rozmawialiśmy o wielu sprawach, o walkach, o zawodnikach, o jego planach i ambicjach. Dowiedziałem się wtedy po raz pierwszy, że ten sympatyczny, łagodny Murzyn, którego w walce nazywano „za bójcą o barwie sepii” ze względu na kolor skóry, był równocześnie... poetą.

Wziął zawsze ze sobą przenośną maszynę na której komponował krótkie opowiadania i okolicznościowe wiersze. Pokazał mi swe ostatnie dzieło — niedokończoną odcę, nad którą właśnie pracował. Uśmiechnął się szeroko, gdy chwyciłem pewne postępy.

— „Czy naprawdę Panu podoba się?” zapytał mnie.

Było to właściwie dziwne mówić o poezji z młodym człowiekiem, który zdobył sobie sławę, jako „killer” dzięki niustannie furii i bojowej technice.

W odrębnym ringu Armstrong ze swymi śmieszakami i pięściami w rękawicach bokserkich przypominał czarny dynamit, ale poza sznurami był zupełnie miłym chłopcem.

Według mnie Armstrong był największym championem w nowoczesnych dziejach boks. Nie robię wyjątku nawet dla Joe Louisa. Weźcie tylko pod uwagę jego bakaerski kont. W ciągu 12 miesięcy zdołał zdobyć trzy tytuły mistrzowskie w trzech różnych wagach, nokautując Pety Sarrona, króla wagi piórkowej, bijąc Harney Rossa, championa wagi półśredniej i odbierając Lou Ambersowi championat świata w wadze lekkiej.

Możecie cofnąć się do czasów starożytnych gladiatorów, walczących gołymi pięściami. Na przestrzeni tysiąca lat nie spotkać zawodnika, który by dokonał takiego wyczynu. Jest jedna szansa na tysiąc, że coś podobnego powtórzy się znów. Ale Armstrong — „wieszacz” o pięściach jak młoty był cudotwórcą w obrębie kilku kwadratowych metrów ringu.

Zwykle czekał na dźwięk gogu, siedząc leniwie w rogu ringu z sennymi oczami pod ciężkimi powiekami. Wydawało się, że drzemał.

...Ale gdy zabrział gong, Armstrong wybiegał, był w stałym ruchu, czarne „perpetuum mobile”. Gdy widzieliście go, jak skakał i tańczył na swych pajakowatych nogach, szeroki w barach, wąski w biodrach, sygnalizując ciosy oboma rękami, wtedy rozumieście, dlaczego nazywano go „zabójcą o barwie sepii”.

Hank zmiał swych nieszczęśliwych przeciwników w błyskawiczny, beślisty sposób jak trąba powietrzna, oszalałając ich szybkością i dzikością natury.

Gdy miał walczyć z Roderickiem w Harringay, wprawił w osłupienie widzów, gdy na kilka minut przed meczem wiał na ring i udawał, że walczy z niewidzialnym przeciwnikiem. Wydawało się, że naprawdę zmęczył się jeszcze przed spotkaniem, ale zaraz po rozpoczęciu walki zrozumieliśmy, że obserwujemy bokserkiego „supermana”. To, co było przed meczem, to była poprostu rozgrzewka. Zaczął ją jeszcze w garderobie, gdyż, jak nam powiedział potrzebował 9 do 10 minut szybkiego treningu, by móc ruszyć pełną parą. I rzeczywiście w pierwszej rundzie, zanim Armstrong rozruszał się, Roderickowi udało się go trafić serią prostych lewych w twarz.

Ale po pierwszej rundzie nasz champion przewyższał sam siebie. Walczył wspaniale, a jego walka była godna najwyższego po

dziwu. Tego wieczoru pokonałby zapewne każdego zawodnika wagi półśredniej.

To było spotkanie, które na długo pozostało w pamięci, które zapamiętaliśmy dzięki świetnej formie Armstronga i odwadze Rodericka. Każdy z nich był wspaniały w swym rodzaju.

Życie Hanka jest prawdziwą powieścią. Armstrong, (jego prawdziwe nazwisko brzmi Jackson), miał początkowo przydomek „melodyjny”, ponieważ jak większość murzynów lubił śpiewać.

Poznał wszystkie przeciwności, wiedział co znaczy umierać z głodu, wydeptywać bruki ulic w poszukiwaniu pracy, jeździć na gapę pociągami towarowymi, jak niegdyś Jack Dempsey.

Jego pogodny wyraz twarzy zachmurzał się, gdy opowiadał, jak nędza przygnała

go do ziemi, jak jeszcze kilka lat temu walczył, ale o miejsce do spania i talerz zupy w domu noclegowym w Los Angeles.

— „Wiem — mówił — co to znaczy, gdy jest się głodnym i złamanym, „na duchu”. Nie zamierzam doświadczać tego po raz drugi. Dlatego właśnie lokuję me zarobki w stoprocentowo pewne akcje. Gdy tylko dojdą do kilkuset tysięcy dolarów, opuszczę ring i poświęcę się pisaniu.

Zawodowy start Hanka był katastrofalny. Jego przeciwnik, Wloch, nazwiskiem Al Iovino, który przepadł zresztą bez wieści, znokautował go w drugiej rundzie. Była to pierwsza, ale też jedyna porażka na drodze Hanka do sławy. Niespieszony niepowodzeniem, Hank wraz ze swym bratem Harrym postanowili poszukać szczęścia na Wybrzeżu Pacyfiku, w owej złotej Mece, do której biegłą myślą tylu młodych zawodników.

Skombinowali kapitał zakładowy w wysokości 3 dolarów w samych monetach centowych i wyruszyli ku Wschodowi. Przez kilka pierwszych miesięcy było bardzo ciężko. Włóczyli się po zakurzonych drogach, jechali na bykach, ścigała ich policja drogowa, spał w „dżungli” t.j. przytułkach trampów, żywił się jagodami i nereszcie dowiedli się do Los Angeles z odparzonymi nogami i śmiertelnym zmęczeniu.

— „Wie Pan, mówił Armstrong tażden menażer nie chciał patrzeć na mnie. Nie chciał poprostu wierzyć, że jestem boksem. Nie miałem im tego za złe. To już tak dużo czasu upłynęło od chwili, gdy zjadłem porządny obiad, że byłam tylko skórą i kośćmi.”

Cale dnie niedożywiony, wynędzniały kolorowy chłopak żył wraz z bratem z kilkunastu centów. Ten sam kolorowy chłopak, który miał być potójnym mistrzem świata!

Gdy obaj poszukiwacze szczęścia wydali ostatniego centa, postanowili w rozpaczy wrócić. Na szczęście natknęli się przypadkiem na dawnego pięścierzarza Thomasa, który załudował im kilka garnuszków kawy

i zaprowadził do przytułku, gdzie dano im łóżko i pomoc.

— Właśnie tego wieczoru opowiadał dalej Armstrong, mój pech dosięgnął zenfa. Stałem z Harrym przez godzinę przed przytułkiem, moknąc na deszczu i polykając ambicję która nie pozwoliła nam zapukać do drzwi.

W końcu zapukaliśmy. Nigdy nie zapomnę uprzejmości z jaką nas przyjęto. Załazaliśmy się w przytułku, a na życie zarabialiśmy sprzedając gazet i czyszczeniem butów. W tym czasie spotkałem przysłego mistrza wagi ciężkiej Leroy Haynesa, wówczas debiutanta, który zorganizował mi trening w hali!

Po zwycięstwie nad Wolgastem, ustaliła się opinia fachowa o Armstrongu, jako o wschodzącej gwiazdce boks. Wkrótce po tym znalazł się on o krok bliżej do mistrzostwa świata rozprawiając się z Baby Arizmandim bokserem wagi piórkowej o Wrigley Fildobos Angeles.

To właśnie po tej walece zainteresował się Armstrongem menażer Mead „gruby Eddi”, który miał poprowadzić go do mistrzostwa świata. Al Johnson i George Raff, obaj entuzjasti boks w Hollywood byli tak pod wrażeniem doskonałej formy Hanka, że wypłacili 2.000 dolarów poprzędnemu menażerowi Wirtowi Ross za unie ważenie kontraktu. Ross, którego kontrakt kosztował przed czterema laty za ledwie 200 dolarów, gratulował sobie, że zrobił świetny interes, ale musiał chyba zależeć z rozpaczy, gdy za kilka miesięcy zorientował się, jakiego asa i ile forsy wypuścił nieopatrznie z rąk.

Bo nawet Joe Louis nie potrafił sęgnąć tylu widzów do Madison Square Garden, co sennooki „Zabójca o barwie sepii”, który pisywał wiersze między walkami.

Tymu szalały za nim, ale mimo to wiem że Henry Armstrong porzucił ring bez zału. Pozostało mu dosyć pieniędzy do końca życia i dosyć dla nowych sonetów.

Czy mógłby kiedykolwiek zapragnąć czego więcej?

PING-PONG W KRAJACH CZARNYCH DIAMENTÓW 48 DRUŻYN PING-PONGOWYCH WALCZY O MISTRZOSTWO ŚLĄSKA FINAŁ 25 I 26 I. W SIEMIANOWICACH

Katowice. Po raz pierwszy w historii tenisa stołowego na Śląsku mistrzostwa odbywają się systemem punktowym, czyli każdy z każdym. W obecnych mistrzostwach stanęło na starcie 48 drużyn. Rozgrywki te są jednocześnie eliminacjami do utworzenia przyszłej klasy A i B.

Okręg śląski tenisa stołowego przoduje pod względem ilościowym przed wszystkimi okręgami w Polsce. Okręg krakowski i warszawski posiadają najlepszych pingpongistów Polski, jednakże Śląsk górny nad tymi okręgami tak liczą klubów, jak i większą liczbą czołowych i o wyrównanym poziomie zawodników. — Okręg śląski jest w starcie wystawie kilka równorzędnych zespołów, czego żaden okręg w Polsce dokonać nie może.

Śl. OZTS posiada kilka zespołów, jak kop. „Polska” (Świętochłowice), kop. Kleofas, Siemianowiczanka, Pogoń Katowice, które śmiało mogą wystąpić jako reprezentacja Śląska.

Obecne eliminacje odbywają się w 6 grupach i dobiegają końca. Walki są bardzo zaciete, gdyż poziom jest wyrównany. Do puli finałowej dopuszczonych zostanie 30 klubów, które w przyszłych rozgrywkach stworzą A klasę. Obecnie sytuacja w poszczególnych grupach przedstawia się następująco:

GRUPA I-SZA: szanse na zdobycie I-go miejsca mają 3 kluby a to: Siemianowiczanka, Kleofas i Pogoń Katowice. Najbliższe mecze rozstrzygną o kolejności tych drużyn w tabeli. Największe szanse ma kop. Kleofas (robotniczy mistrz Polski) z 1 porażką. Po dwule porażki mają Pogoń Katowice i Siemianowiczanka. Do 4-go miejsca pretendują: Lechia Mysłowice, RKS Batory i kop. Katowice.

GRUPA II-GA: W grupie tej mistrzostwo przypadnie drużynie Piast Cieszyń. Walka o dalsze miejsce jest bardzo zacięta.

GRUPA III-CIA: Tutaj mistrzostwo zdoła być wg. wszelkiego prawdopodobieństwa drużyna RKS Sosnowiec. Sądząc z uzyskanych wyników walka o następną miejscę rozegra się między RKS Grodziec a CZG Czeladź.

GRUPA IV-TA: Grupa ta ma już trzech

finalistów, którymi są: Silesia Rybnik, Elektro Łaziska i kop. Dąbieńsko.

GRUPA V-TA: Podobnie jak w poprzedniej grupie mamy i tutaj 3 finalistów a mianowicie: kop. Polska, (bez porażki), Piast Gliwice i Polonia Bytom.

GRUPA VI-TA: W grupie tej znajdują się 3 kluby, a to: Sudety — Mys, Pogoń Prądnił i Lwówianka Opole. Kluby te rozegrają swe mecze w styczniu 1947 r. by wyłonić finalistę na mistrzostwa Śląska. Drużynowe mistrzostwa Śląska odbędą się w dniach 25 i 26 stycznia 1947 r. w Siemianowicach.

Mistrzostwa indywidualne w dniu 2 lutego w Dąbni Ludowym w Katowicach — Bogucicach.

PO RAZ 4-tą Z MISTRZOSTW... NICI SZERMIERZE BEZ MISTRZA DRUŻYNOWEGO ZA 2 TYG. MECZ REWANŻOWY Z CZECHOSŁOWACJĄ CO SLYCHAC W PZS ?

Katowice. Mistrzostwa szermierze Polski nie doszły do skutku po raz czwarty. Obie drużyny — śląska i krakowska pojechały do Łodzi w piątek. Na dworcach nie oczekiwali zawodników zjed. z organizatorów. Po trzech godzinnych bezskutecznych poszukiwaniach za niedocięciem kierownicy obydwu drużyn zadecydowali powrócić do Katowic i Krakowa.

Szermierze nie mają miarę. Jedyną gałąź sportu, która nie wyłoniła mistrza drużynowego w 1945 i 1946 roku. Dziwne jakiegoś fatum ciąży nad mistrzostwami. Mistrz na 1946 rok w tej dziedzinie sportu, nie zostanie ostatecznie wyłoniony.

Bonieważ mistrzostwa, które miały być generalnym przeglądem szermierzy przed meczem między państwowym Polska — Czechosłowacja, i które miały wyłonić drużynę reprezentacyjną nie odbyły się, Kapitan sportowy PZS dr. Nawrocki wobec takiego stanu rzeczy zarządził jeszcze jedno spotkanie szermierzy, którzy są brani pod uwagę przy ustalaniu drużyny reprezentacyjnej.

Dnia 29 bm. odbył się spotkanie dwóch teamów A (Śląska) i B (Łódź i Krakowa) w Krakowie, organizowane przez Sokół-Kraków. Team A w składzie: Zaczek, Nawrocki, Sobik, Wójcik i team B — Banaś, Fokt, Zawadzki i Czyżewski. Ze spotkania tego wyłoni się drużyna reprezentacyjna, która przypuszczalnie będzie wyglądała następująco: spada — Zaczek, Nawrocki, Banaś, Fokt, rez. Zawadzki; szabla: Zaczek, Sobik, Fokt, Wójcik rez. Banaś.

SZERMIERZY NASZYCH CZEKA z Czechami niełatwa robota. Czesi bowiem mają już za sobą szereg spotkań międzynarodowych, jak spotkanie z Francją w międzynarodowych mistrzostwach w Londynie itp. Program międzynarodowy Polaków przedstawia się na rok 1947 następująco:

z niewiadomych powodów nie uznał. Po przerwie oprócz bramki zdobytej w ostatniej minucie przez Peterka Ruch uzyskał jeszcze dwie dalsze bramki, których p. Cober również nie uznał.

Z 22 graczy oglądanych w tym spotkaniu najlepiej wypadli: z Baildonu Dytko, Kowacz i Pohl, z Ruchu: Cieślak.

Składy drużyn: Ruch: Wyróbek, Kamiński, Brzoza, Gebur, Bomba, Górka, Gruszka, Cieślak, Peterek, Suszczyk, Woźniak (bez Broma).

Baildon: Gondzik, Kowacz, Trąbka, Spałek, Kuczmera, Dytko, Cebula, Polok, Loch, Krężel, Pohl (bez Kessnera).

RKS BATORY — NAPRZÓD RYDULCOWY 9:3 (6:2).

W Chorzowie odbył się mecz o mistrzostwo klasy A grupy III-ej. Bramki dla Batorego strzelił Malcherek 3, Tim 3, Pokuta 2 i Moroch jedną, dla pokonanych lewoskrzydłowy. Widzów 2 tysiące.

Stasiewicz (Polska) wygrywa turniej szermierczy we Wiedniu

Katowice. W dniach 5—7 grudnia rozegrany został międzynarodowy turniej szermierzy we Wiedniu z udziałem Francuzów, Austriaków, Anglików i Polaka Stasewicza (olimpijczyka z 1936 roku).

We florecie i szabli triumfował najlepszy szermierz austriacki Losert (olimpijczyk i finalista z Berlina) w szpadzie w finale I miejsce zajął Stasiewicz (Polska), który reprezentował barwy Polski w szpadzie w Berlinie.

5 i 6 stycznia Polska — Czechosłowacja w Zakopanem.

1 i 2 lutego 1947 Polska — Węgry w Łodzi. Ekipa węgierska przyjeżdża w składzie 15 osób (florek pań i szpada, szabla panów).

1 i 2 marca 1947 — Polska — Francja w Paryżu.

25 — 30 VI. mistrzostwa świata.

PZS przy wybitnej pomocy Państwowego Urzędu WF a w szczególności dzięki życzliwemu nastawieniu dyr. Kuchara i mgr. Składa oraz dyr. Kisielnińskiego z Waj. Urzędu WF w Katowicach programowo przygotowuje ekipę szermierczą do oczekującego sezonu.

* Głównym celem PZS-u jest umasowanie tej dziedziny sportu. Subwencje przyznane przez PUFW na zakup sprzętu przyczynią się niewątpliwie do dalszego rozwoju i popularyzacji szermierki. Cały szereg klubów jest w stadium organizacji, jak np.: Zapłon, Jelenia Góra, RKS Górnik ze Zdrojowa (Inż. Poleński), WKS Legia Warszawa, KS Karpacz (mjr. Brzeziński i Szempliński Dobrowolski), AZS Poznań (dr. Żukowski), KKS Poznań (Pietrzyński), KS Warta (Poznań), Zagadki, Dźwigi Gdynia (Jacewicz) itd.

Sprzęt zakupiony za subwencje PUFW będzie rozdzielony na kluby, które obecnie będą mogły przystąpić do planowej pracy. Jednocześnie PZS organizuje kursa przeszkoleniowe dla fechtmistrzów i instruktorów. Najbliższy kurs odbędzie się w miesiącu lutym 1947 w Warszawie.

Dla przeszkolenia fechtmistrzów i nadania „szlif” ekipie reprezentacyjnej zaangażowano znanego fechtmistrza węgierskiego mjr. Keveya, który przyjeżdża do Polski już na mecz Polska — Czechosłowacja dzięki staraniom PUFW i wyrażeniu zgody ze strony MSZ.

* Akademicy polscy w szermierze również nie próżnują. W lutym odbędzie się akademickie mistrzostwa Polski w Katowicach, dalej spotkanie Polska — Czechosłowacja i akademickie mistrzostwa świata w Paryżu.

Powstają sekcje przy AZS-ach — Katowice, Gliwice, Kraków, Warszawa, Poznań.

W międzyszkolnych klubach sportowych w Katowicach i Warszawie również wzię panów. Brak było dotychczas sprzętu. Otrzymano w ostatnich dniach pantofle po cenach sztywnych, które rozdzielono na kluby.

* Najbliższe walne zebranie PZS, przewidziane jest na 27 stycznia.

MECZ DWU EXLIGOWCÓW BAILDON (Dąb) - RUCH

przyniósł w ostatniej minucie gry zwycięstwo drużynie exmistrza Polski 3:2

RUCH ZWYCIĘŻA BAILDON 3:2 (3:2). Peterek zdobywa w ostatniej minucie decydującą bramkę.

Katowice. Mecz dwóch „exligowców” będących również w chwili obecnej czołowymi drużynami piłkarskimi Śląska i pretendującymi do tytułu mistrza w grupie II-giej wywołał mimo mrozu i... zbliżających się Świąt stosunkowo duże zainteresowanie w Katowicach.

Ponad 2000 widzów było na boisku w Zależu świadkami niezwykle ciekawego i na dobrym poziomie stojącego spotkania. Mecz miał dla obydwu drużyn bardzo duże znaczenie. W wypadku porażki tak Baildon jak i Ruch tracili szanse na odegranie decydującej roli w obecnej batalii mistrzowskiej.

Obydwe drużyny grały bardzo ambitnie zdając sobie sprawę z ważności wyniku. O wyższości czy przewadze któregośkolwiek z przeciwników nie może być mowy. Akcje zmieniały się błyskawicznie po obydwu stronach. Więcej szczęścia miał Ruch, który w ostatnich 15 minutach gry uzyskał lekką przewagę i dostojnie w ostatniej minucie uzyskał zwycięską bramkę ze strzału Peterka.

W pierwszej połowie meczu Ruch użył skat bramki przez Cieślaka i Gruszkę, Baildon — Krężela o Pohl.

Brak było w tej części gry przez Baildon — strzały Lochy (zupełnie prawdziwej) sędzia p. Cober z Siemianowic

Wojskowi szermierze Polski wezmą udział w międzynarodowych mistrzostwach

Paryż. W dniach 23 i 24 stycznia rozegrane zostaną w Paryżu międzynarodowe drużynowe mistrzostwa szermierze w szpadzie, florecie i szabli z udziałem reprezentacji następujących państw: Polska, USA, Anglia, Dania, Norwegia, Belgia, Francja, Luksemburg, Czechosłowacja, Holandia.

W związku z tymi zawodami M. O. N. zorganizowało w Warszawie obóz w czasie od 10. 12. — 20. I. 1947 r., w którym biorą udział szermierze: Brzeziński, Fokt, Szempliński, Buczak i Spiechowicz.

W dniu 12 stycznia rozegrane zostaną w Warszawie zawody Reprezentacji Armii — Reprezentacja Polski, które będą do-

skonałym treningiem dla obu drużyn przed spotkaniem międzynarodowym.

ŚLĄSK ŚWIĘTOCHŁOWICE — ŚLĄSK TARN. GÓRY 1:1 (0:1).

W Świętochłowicach rozegrany został w ub. niedzielę mecz o mistrzostwo kl. A. grupy II-ej. Do przerwy Tarnowski Góry miały lekką przewagę, uzyskując przez środkowego napastnika jedną bramkę. Po przerwie do głosu doszła drużyna gospodarzy, dla których wyrównująca bramkę zdobył Bryła. Widzów około 1000 osób.

KS ORZEŁ BYKOWINA — RKS HUTA ZGODA 3:1 (0:0)

W Bykowiecie odbył się mecz o mistrzostwo klasy C. Bramki dla zwycięzców zdobyli: Steier, Mańko i Dudek po jednej.

Młody Kid był synem znanego boksera Buddy Mulraneya. Zwykło-wo nienawidził on boksu. Przed każdym występem swojego ojca denudował się bardzo i szczęśliwy był by gdyby jego rodzic zajmował się wcale bezpiecznym fachem. Po każdej walce żal było młodemu Kidowi ojca, który musiał narażać się na tak ciężkie razy w spotkaniu ze swoim przeciwnikiem. — Mulraney nie miał jednak odwagi wyprowadzić swojego zdania o tym sni zdradzić się ze swymi obawami.

Kid po swojej matce, która była nauczycielką a umiała gdy liczył on dopiero 4 lata odziedziczył niezmiernie czułą naturę.

Buddy Mulraney wychowywał swego syna na dobrego, otaczał go wielką troskliwością. Początkowo swe zamirowanie do pięćdziesiątka zupełnie w pierwszych stadiach bezinteresowne postanowił zamienić na sześćdziesiąt dolarów i zaprzęgnął sześciociesięciu rękawicami zdobyć jak największą sumę na to, aby on i jego syn mogli żyć w warunkach jak najmożliwszych. Buddy żył wyłącznie dla swojego syna.

— Nie wolno ci nigdy być bokserem, — mawiał do swego dziecka — pokieruj twym życiem tak, że staniesz się wielkim człowiekiem, może dyrektorem banku, a może czymś więcej jeszcze.

Rozmowy seniora Mulraneya i juniora, noszącego to samo nazwisko toczyły się często na ten temat. Buddy zdawał sobie dobrze sprawę z tego, że jego kariera bokserka skończy się w niedalekiej przyszłości, gdyż coraz więcej odczuwał przygniatający jego barki ciężar 40 lat życia.

W miarę upływu godzin dni, tygodni i miesięcy coraz zacieplej walczył o dolary, które zabezpieczyłyby jego przyszłość, przede wszystkim przyszłość syna.

Co miesiąc Buddy staczał walkę z tą samą myślą, że da ona dolary, pozwalając zabezpieczyć byt im obojgu.

A nadchodzi dzień, kiedy Buddy musi stoczyć walkę z młodym Texem Hardwickiem... Buddy musiał walczyć tę przyjaźń, gdyż domagała się tego cała prasa sportowa, znawcy boksu i szara masa tych, którzy zawsze zapelniają arenę, gdy gra toczy się o wielką stawkę. Uważano ogólnie, że Buddy unikną pojedynku z Texem, młodym obiecującym zawodnikiem, który mógłby go zdezonizować. Nie dwuznacznie mówiono o tym, że Mulraney boi się młodości swojego rywala.

„Vox populi” miał rację. Buddy obawiał się walki z Hardwickiem, albowiem doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że w żadnym wypadku nie dorówna szybkości i żywiołowości młodego pięściarza. Jedynie co mógł mu przeciwstawić, to nabytą w wielu walkach rutynę, ale czy rzucana na szalę zrównoważy wartości, jakimi dysponuje młody Hardwick?

Przed walką Buddy był niezwykle zdenerwowany i rozdrażniony. Roztargnienie swoje pragnął ukryć przede wszystkim przed swym synem. Kid jednak poznał od razu jaką wielką walkę wewnątrz na starcia jego ojciec. Współczuł mu i myślał jak pomóc kochanemu ojcu.

Na trzy dni przed walką Kid zapukał do drzwi mieszkania Texa Hardwicka. Otworzył mu młody, pięknie zbudowany mężczyzna i zapytał go co sobie życzy.

— „Jestem Kidd Mulraney - odpowiedział młody chłopiec — przychodzę prosić, aby pan nie walczył z moim ojcem.

— Czy nie zwarłowałeś czasami mój chłopiec — odpowiedział mu na to Tex — przecież walka z twoim ojcem jest dla mnie jedyną okazją do wybicia się.

— Ja wiem, ale ojciec jest już stary, nie ma tej siły co poprzednio.

— O tym ja także wiem doskonale — odpowiedział Tex — i dlatego spotkanie to musi wreszcie dojść do skutku.

— Więc jeśli walka ta musi się odbyć — to niech pan da się ojcu pokonać, gdyż jeszcze dwa, a może już tylko rok...

Tex Hardwick nie dał chłopcu nawet dokończyć, gdyż od razu po ostatnich słowach wyrzucił go za drzwi.

Wróciwszy do pokoju połączył się z redakcją „Ringu” i opowiedział redaktorowi: naczelnemu ze śmiechem o całym wypadku.

Całe Chicago bawiło się zabawą historią o synu, który chciał tym sposobem

wygrać walkę. Ogólnie twierdzono, że podobnymi metodami Kid wygrał swemu ojcu już 5 spotkań, gdyż ubiegawszy przez ciwników Mulraneya, by oszczędzali go na ringu stwarzał okoliczności, że ci lekceważąc siebie staro boksera narażali się na porażki przez k.o.

Wten sposób wyszydany i wyśmiewany Buddy staczał walkę z młodym i silnym Texem Hardwickiem. W spotkaniu tym Tex święcił pełny tryumf. Po jego silnym i celnym ciosie w 8-mej rundzie Buddy poszedł na deski. Stary bokser był w tej walce właściwie cieniem siebie samego.

Kid po raz pierwszy był obecny na walce bokserkiej. Podświadomie poczuł, że swoim nierozważnym postępkami przyczynił się w wielkim stopniu do skandalicznej porażki swego ojca. Może gdyby nie śmiechy i drwiny to Buddy byłby mniej roztargniony i wytrzymałby 15 rund, przegrywając honorowo na punkty!

Porażka przez k.o. poniesiona w walce z Hardwickiem przekreśliła na zawsze dalszą karierę bokserką. Od tego czasu już nigdy nie przywdział ukochanych sześciociesięciówek.

Buddy nie robił synowi swojemu nigdy jednak żadnych wymówek z tego powodu. Z powodu milczenia ojca Kid cierpiał jeszcze więcej, niż wówczas, gdyby poniósł za to karę.

Od pamiętnej walki minęło 12 lat. Kid dziecko — stało się przez ten czas młodzieńcem Kidem. Po 4-oh latach służby wojskowej na Filipinach i na wyspie Guam powrócił do domu jako wielokrotnie odznaczony, zastępcy żołnierza i bohatera.

Przy powitaniu, pierwsze słowa jakie wypowiedział ojcu, były: „Będę walczył jako zawodowy bokser!”

— Nie, nigdy nie pozwolę na to — odpowiedział Buddy.

Stary ojciec próbował wszystkich środków i metod, aby swego odciągnąć od tego postanowienia. Młody Mulraney był jednak nieustępliwy. Został bokserem i odnosił szereg zwycięstw. W końcu ojciec jego pogodził się z myślą, że będzie miał syna boksera i w rozmowach z dziennikarzami i przyjaciółmi twierdził że... Kid będzie mistrzem świata.

Kiedy jednak jego syn rzucił wezwanie Texowi Hardwickowi uznał go za niepoprawnego optymistę i śmiałką. Gdy termin walki zbliżał się, starego Mulraneya opanowało zdemotowanie. Nie widząc innego wyjścia, stanął wreszcie pewnego dnia przed drzwiami wielkiego mistrza.

— Czy pamięta mnie pan jeszcze? — zapytał stary Buddy Texa Hardwicka.

— Tak, pamiętam pana. Jest pan przecież Buddy Mulraneyem, którego pokonałem przed laty w 8 rundzie przez k.o.

ŁYŻWIARZE SZWEDZCY W DOSKONAŁEJ FORMIE

Seuffart i Janemar będą trudni do pokonania w tym sezonie

Sztokholm (TASS). Szwedzcy łyżwiarze b. starannie przygotowują się do tegorocznego sezonu. Podczas treningów O. Seuffart uzyskał na dystansie 500 mtr. czas 45,4 sek. na 3000 mtr. — 5 min. 6,8 sek. i na 5000 mtr. 8 min. 33,3 sek. CH. Janemar osiągnął, również w czasie treningu, na 500 mtr. — 43,8 i na 1500 metr. — 2:26,4

* Oke Seuffart należy do najlepszych łyżwiarzy świata. Po raz pierwszy usłyszał o nim szerszy ogół w latach 1940-41. Startując w Davos (Szwajcaria) dwudziestoletni wówczas Szwed pobił dwa rekordy światowe uzyskując na 3000 mtr. czas 4 min., 47,4 sek. i na 5000 mtr. 8 min., 13,7 sek.

Obydwa wyniki uznała prasa sportowa całego świata za fenomenalne.

W tymże sezonie Seuffart ustanowił nowy rekord Szwecji w biegu na 1000 mtr. — przy padającym śniegu i wiatrze — w czasie 1 min. 29,9 sek.

Ch. Janemar dał się poznać jako doskonały łyżwiarz nieco później, kiedy to na mistrzostwach łyżwiarskich Szwecji w

jeździe szybkiej zajmował miejsca tuż za Seuffartem.

Rezultaty uzyskane przez łyżwiarzy szwedzkich w biegu, miesiąc temu uważano za doskonałe. Widocznie obydwa Szwedzi postanowili zrewanżować się w tym roku za porażki doznane w roku ubiegłym od łyżwiarzy Norwegii, ZSRR i Finlandii w zawodach w Trondheim i w Oslo.

DRUGI MECZ HOKEISTÓW LKS-u drugie zwycięstwo 12:1

W mistrzostwach ŁOZHL bierze udział 3 drużyny ze Zgierza i jedna z Łodzi

LKS — WŁÓKNIARZ 12:1 (4:1, 2:2, 6:0)
Łódź (tel. wł.). W dalszym ciągu rozgrywek o mistrzostwo Łodzi w hokeju, LKS odniósł w ub. czwartek zdecydowane zwycięstwo z drużyną Włókniarza (Zgierz) 12:1, (4:1, 2:2, 6:0).

Swycięstwo nad panem było początkiem mojej całej świetnej kariery. Co pan sobie życzy? — zapytał Hardwick.

— Kiedyś przed laty przed naszym decydującym spotkaniem odwiedził pana mój nierozumny syn, prosząc, by pan odwołał spotkanie, albo żeby pan się dał mnie pokonać. Dziś stoję przed panem ja ojciec tego młodego brzoza, z taką samą prośbą i ja dziś proszę, aby pan nie przyjął wezwania mego syna!

— Czy pan oszalał? Nie otrzymałem 1000 dolarów za mecz z przeciwnikiem, którego pokonałem od razu w pierwszej rundzie? — odpowiedział dumny w swe siły Hardwick.

— Wiem o tym wszystkim, gdyż sam finansuje to spotkanie z własnymi oszczędnościami, albowiem żaden manager nie chce w tym wypadku nie ryzykować. — Mój syn jest przecież zawodnikiem zupełnie nieznanym. Proszę jeszcze raz niech pan jednak zrezygnuje z tego spotkania.

Tex Hardwick nie chciał więcej nie słyszeć na ten temat i siłą wprost wyrzucił swego dawnego rywala, starego Mulraneya za drzwi. I znów jak przed wieloletni laty połączył się z redakcją „Ringu” i opowiedział tą tragiczno-śmieszną historię.

Publiczność Chicago ponownie bawiła się nazwiskiem Mulraneya. Pomimo to sala zapelniała się po brzegi widzami, którzy przyszli tutaj raczej po to, by się „rozerwać” podobałym widowiskiem boksera proszącego o łaskę. Z postępu Kidu śmiała się cała widownia i przypomniano sobie analogiczną historię z przed 12 lat.

Gong ucieszył się. Rozpoczęła się walka, uśmiechy i drwinki zgasły i rozplynęły się.

Wielotysięczna widownia porwana została wspaniałą walką jaką zademonstrował młody Kid Mulraney. Wszyscy podziwiali jego wspaniałą technikę, równie celność jego kontr, którymi stopował huraganowe ataki Hardwicka, osłabiającego w widoczny sposób.

Hardwick wprowadzony systemem walki swego przeciwnika stracił kontensans i atakując haotycznie starał się spotkanie jak najszybciej rozstrzygnąć na swoją korzyść.

Zapomniał jedna kprzy tym o krytyce i nadziewał się na soczyste prawe ko chwila. I tak upływały rundy. Pierwsza... druga, trzecia... aż na początku ósmej młody Mulraney zarzucał system defensywny ruszył do ataku. Po zainkasowaniu serii ciekich uderzeń Tex znalazł się na deskach. Widownia oniemiała.

Hardwick ostatnim wysiłkiem woli chciał uniknąć kapitulacji. Opamiętawszy się nieco powstał, ale znów lewy krótki suchy sierp wylądował na jego szczęce i rzucił go na deski. Dwukrotnie jeszcze podnosił się i pragnął nawiązać walkę, ale tym razem mocne i precyzyjne uderzenia na plexus solaris zakończyły definitywnie tę dramatyczną walkę.

Po swym sensacyjnym zwycięstwie młody Mulraney otoczony został tłumem, który witał go na jego oczę. Lecz Kid nie zwracając uwagi na owacje skierował się ku swemu ojcu i powiedział spokojnie i krótko:

— Ojciec rachunek jest nareszcie wyrównany. Błąd z przed 12 laty naprawiłem. To co się nie udało tobie dokonałem ja.

Następnie włączył swego ojca pod ramie odszedł do szatni wśród tłumów, które entuzjastycznie witaowały na jego cześć.

JOHN HENRY CLARCE (Nase Cesta)

GDZIE KIEDY CO ?

KALENDARZYK NARCJARZA NA R. 1947

(Dokonczenie)

LUTY 1947 R.
2-9. II. Udział reprezentacji Polski w międzynarodowych zawodach narciarskich w Chamonix we Francji.

1-2. II. Warszawa. Zawody o odznakę sprawności PZN. Org. SN AZS Warszawa. Warszawa - Służewiec. Zawody skieringowe za motocyklami i kołmi.

2. II. Jaworzyna - Krynica. Bieg zjazdowy (ślalom). Org. SN KTH.

1-2, 6-7, 14-16, 15-16, 19-20. II. Udział polskich zawodników w międzynarodowych mistrzostwach świata i Europy w Davos, Sztokholmie i Oslo.

2. II. Zakopane-Kalatówki. Gigant - Ślalom. Org. NKS Zakopane. Szczawnica. Zawody młodzieżowe, mistrzostwo Pienin. Org. SN TS Wisła Szczawnica.

Zakopane-Hała Gąsienicowa. Zawody o odznakę sprawności urzędu SN TS Wisła Zakopane.

Szyndzielnia - Klimczok. Konkurs skoków org. przez SN PTT Bielsko-Biała

9. II. Kraków. Mistrzostwa Krakowskiego Okręgu PZN w biegach Org. III Okr. PZPN.

Górny Śląsk. Zawody o odznakę sprawności PZN-SN PTT Bielsko-Biała Zakopane-Kasprowy Wierch. Zawody o puchar Kolei Linowych Klimczok. Kombinacja alpejska o puchar PTT Org. SN PTT Bielsko-Biała.

Rabka. Bieg zjazdowy w Turbaczu SN TS Wiercha Rabka.

14-18. II. Zakopane. XXII Narciarskie Mistrzostwa Polski Org. PZN.

22-23. II. Zakopane. Narciarskie Mistrzostwa Młodzików Org. II Okręg. Podhalański PZN.

23. II. Kraków. Zawody narciarskie o nagrodę TS Wisła.

Wisła. Jubileuszowe zawody narciarskie w konkurencji międzynarodowej Org. SKN Katowice.

Bukowina. Zawody narciarskie o mistrzostwo Spisza i Orawy Org. SN TS Bukowina.

27-2. III. Karpacz. Narciarskie Robótnicze Międzynarodowe Mistrzostwa.

MARZEC 1947.

2. III. Szczyrk. Bieg zjazdowy pań o nagrodę Szczyrku.

Zakopane. Bieg zjazdowy pań o memoriał ś.p. Heleny Marusarzówny. — Org. SN PTT Zakopane.

Szczawnica. Bieg rozstawni 4x10 km Org. SN TS Wisła Szczawnica.

Szyndzielnia. Konkurs skoków. Urządza SN PTT Bielsko Biała.

Bukowina. Zawody o odznakę sprawności PZN.

3-3. III. Istebna. Drużynowy bieg sztafetowy 4x10 km. Org. SKN Katowice.

6-9. III. Karpacz. Mecz Narodów Słowiańskich Org. PZN.

8. III. Bukowina. Zawody o odznakę sprawności PZN.

9. III. Pielko. Bieg zjazdowy Org. SN PTT Żywiec.

Zakopane. Zawody zjazdowe na Hall Kondratowej. Org. SN TS Wisła Szczawnica. Zawody o odznakę sprawności i zjazdową odznakę za sprawność PZN. Org. SN TS Wisła Szczawnica

10-13. III. Zakopane. Narciarskie Mistrzostwa Milicji Obywatelskiej Org. SN MO Warszawa.

15. III. Bukowina. Pogoń za lisem na nartach urzędza SN KS Bukowina.

Międzyzgorze. Zamknięcie sezonu i zawody o odznakę sprawności Org. SN OMTUR Warszawa.

15-16. III. Klimczok-Bystra. Zawody w kombinacji alpejskiej Org. SN PTT Bielsko-Biała.

16. III. Zakopane. Bieg zjazdowy narciarskich klubów krakowskich Org. TTN Kraków.

Zakopane. Bieg o odznakę sprawności — NKZ Zakopane.

20-23. III. Zakopane. Zawody narciarskie o memoriał ś.p. Bronisława Czecha. Org. SN PTT Zakopane.

30. III. Zakopane. Bieg zjazdowy młodzików. Org. NKS Zakopane.

Zakopane. Narciarskie zawody klubów krakowskich (TTN, AZS, HKN, Wisła) łącznie z zawodami o odznakę sprawności-PZN

Zakopane. Zawody o odznakę za sprawność Org. SN TS Wisła.

KWIECIEŃ 1947

7. IV. Karpacz. Międzynarodowe zawody: Ślalom — Gigant Org. SN DTS Karpacz.

8. IV. Zakopane. Ślalom — Gigant TTN Kraków.

MAJ 1947

25. V. Morskie Oko. Zakończenie sezonu narciarskiego zawodami zjazdowymi org. przez SN AZS Kraków

UWAGA ŚRODKOWI POMOCNICY

WASZE MIEJSCE W DRUŻYNACH ZACH. EUROPY ZAJĄŁ JUŻ ŚRODKOWY OBRONCA NAJWAŻNIEJSZY GRACZ ZESPOŁU

Katowice. Niewielu z naszych piłkarzy wie o tym, że w zachodnio - europejskich drużynach piłkarskich nie ma już środkowego pomocnika.

Dotychczasowy skład drużyny, który normalnie podaje się w gazetach przybrał na skutek tego zupełnie inny wygląd. W składzie widnieją w-g kolejności: bramkarz, lewy obrońca, środkowy obrońca i prawy obrońca, prawy i lewy pomocnik i t. d.

Jak widzimy więc trio obronne powiększyło się do czwórki. Trójka pomocy zmalała do 2 zawodników i nie jest już trójką

Nowa pozycja środkowego obrońcy nazywa się w języku francuskim L'arriere central

Głównym zadaniem środkowego obrońcy jest krycie ataku przeciwnika (nie środkowego napastnika!!!) która prze dała się już przez obydwa pomocników.

Rola środkowego obrońcy jest niezmiernie ciężka i wymaga od gracza ntej po

zycji nieprzeciętnych walorów. Środkowy obrońca broni często w ostatniej chwili, nawet w wypadku, gdy bramkarz po wybiegu minął się z piłką

Angielska drużyna repr. ma środkowego obrońcę w osobie Franklina ze Stoke City. Szkocja w Breannacie z Newcastle, zaś Irlandia w Vernonie z Belfast Celtic. Za najlepszego środkowego obrońcę w chwili obecnej uważany jest ogólnie w Europie — włoski piłkarz Parola z drużyny Juventus Turyn. Parola posiada właśnie wszystkie zalety środkowego obrońcy i w obecnym sezonie uratował już 20 razy swoją drużynę, która po opuszczeniu bramkarza znalazła się w niebezpieczeństwie.

Nie znaczy to jednakowoż, by środkowy obrońca miał się tylko specjalizować w grze defensywnej. Środkowy obrońca nie powinien oddać piłki do bocznych swych partnerów t.j. obrońców lub pomocników, gdyż w ten sposób stwarzały

nowe niebezpieczeństwo pod własną bramką. Musi on posiadać doskonale dalekie precyzyjne wykopy do swej piątki ataku.

Oczywiście pod względem fizycznym musi on reprezentować się z jak najlepszej strony, grać doskonale lewą i prawą nogą, zaś jego specjalnością musi być gra głową, gdyż normalnie na 10 ataków 7 przeciwnik przeprowadza grę górną.

Trening środkowego obrońcy przedstawia się następująco:

Aby przyzwyczaić się do precyzyjności w podawaniu piłki, rzuca mu jego trener w krótkich odstępach czasu najczęściej 5-cio sekundowych trzy piłki, które oddaje on najpierw 1) prawą nogą 2) głową, 3) lewą nogą —na miejsca oznaczone z góry Jest to długi męczący trening. Dobrym treningiem dla środkowego obrońcy są również rzuty różne, a to najpierw 1) na główną linię pola karnego, 2) na pole opaskowe, 3) na linię bramkową.

MISTRZOSTWA HOKEJOWE WARSZAWY ROZPOCZĘTE

Warszawa. Na starcie tegorocznych mistrzostw okręgu Warszawskiego w hokeju staje 5 drużyn. Rozgrywki odbędą się w dwóch rundach.

W pierwszym rzucie uczestniczyć będą 3 drużyny, a to: WKS Legia Warszawa, AZS Warszawa i Zyrardowianka. Z pozostałych trzech drużyn po rozgrywkach jednorundowych przeprowadzonych systemem punktowym 2 najlepsze zakwalifiku-

SPORT LEKKOATLETYCZNY

SPECJALNY DWUTY GODNIOWY DODATEK „SPORTU“ POD RED. DR. P. BAŁOWSKIEGO

MIOTACZE POD MIKROSKOPEM

JAK rzucać kulą, dyskiem ? oszczepem i młotem

Jedną z najtrudniejszych dyscyplin lekkoatletycznych są rzuty. Miotacz musi dysponować nie tylko dobrą budową ciała (doskonale wyćwiczonego) ale także siłą i opanowaniem techniki rzutu. Połączenie wszystkich zalet daje w efekcie osiągnięcie godnych uwagi wyników.

Podobnie jak w innych dyscyplinach lekkoatletycznych i u miotaczy zapał i zamiłowanie zawodnika oraz wytrwały trening pod okiem fachowego instruktora są podstawą wyników.

Z pośród miotaczy — rekordzistów oszczepnicy mają przeważnie szczupłą budowę ciała jak np. Fin Jarvinen w przeciwieństwie do miotaczy kulą, których przedstawicielem jest Amerykanin Torrance, czy dyskiem jak Włoch Consolini lub młotem jak Niemiec Blask.

Każdy z rzutów czy to dyskiem, kulą czy oszczepem i młotem opiera się na pewnych podstawowych ruchach, których opanowanie daje pożądaną technikę.

Ważny np. pchnięcie kulą. Każdy kto chociaż trochę interesuje się lekkoatletyką wie, że kula, której używa ją miotacz waży ponad 7 kg. (7,25 kg.). Gdy weźmiemy ten „ciężki przedmiot“ do ręki i uczynimy próbny rzut zobaczymy, że kula „wylądnie“ zaledwie parę kroków przed nami a może jeszcze bliżej.

Ale gdy weźmiemy kulę ponownie i przed pchnięciem uczynimy jeden krok w przód z prawej nogi na lewą a krok ten będzie szarmonizowany płynnie z pchnięciem kulą osiągniemy wynik daleko lepszy od poprzedniego.

... A jeżeli jeszcze przed wykonaniem kroku zrobimy na prawej nodze podskok

w kierunku pchnięcia, czyli podskok prawą nogą z powrotem na prawą z pewnym wychyleniem ciała w stronę prawą a następnie dopiero krok w przód z prawej nogi na lewą z równoczesnym płynnie szarmonizowanym pchnięciem kulą zobaczymy, że po dobrym opanowaniu tych trzech zasadniczych ruchów i szybkim ich wykonaniu wyniki będziemy osiągać inne o wiele lepsze niż za pierwszym razem, kiedy wzięliśmy kulę do ręki.

Opisane powyżej ruchy są ruchami podstawowymi także przy rzutach dyskiem, oszczepem i młotem.

Ruchem przygotowawczym przy pchnięciu kulą jest podskok, przy rzucie oszczepem rozbieg zaś przy rzutach dyskiem i młotem obrót.

Po tych zasadniczych ruchach następują szybko dalsze a więc ugięcie prawej nogi,

przeniesienie ciężaru ciała na lewą nogę czyli wspomniany już krok w przód z równoczesnym końcowym wyrzutem.

Pchnięcie czy rzut musi nastąpić zawsze w momencie gdy zawodnik jest skoncentrowany psychicznie na rzucie, a wszystkie mięśnie są napięte.

Zadaniem fachowego trenera będzie zapoznać zawodnika z całym szeregiem ćwiczeń przygotowujących do rzutów oraz tajemnic dobrej techniki rzutowej.

Na zdjęciach naszych podajemy wszystkie fazy poszczególnych rzutów począwszy od ruchów przygotowawczych a na końcowym efekcie skończywszy w wykonaniu klasycznym przez rekordzistów świata Torrance, Consoliniego, Jarvinena i Blaska.

LEKKOATLECI MAJĄ SWOJĄ KOLUMNĘ W „SPORTU“

Katowice. W numerze dzisiejszym rozpoczynamy druk specjalnej kolumny lekkoatletycznej, która ukazywać się będzie chwilowo raz względnie dwa razy w miesiącu. Poza częścią sprawozdawczą podawać w niej będziemy szereg wiadomości fachowych z dziedziny lekkoatletyki w opracowaniu znawców tego przedmiotu oraz uwagi i wypowiedzi samych zawodników na tematy praktyczne.

Mamy nadzieję, że w ten sposób przyjdziemy z pomocą w pracy wielkiej rzeszy lekkoatletów pobawionych w chwili obecnej prawie całkowicie dobrej fachowej literatury z dziedziny sportu lekkoatletycznego.

W numerze dzisiejszym podajemy szereg zdjęć przedstawiających wszystkie najważniejsze fazy rzutów w wykonaniu rekordzistów świata. Zdjęcia te ułatwić powinny miotaczom podpatrzenie prawidłowych ruchów podczas poszczególnych rzutów. Z braku miejsca uwagi nasze na ten temat zmuszeni byliśmy ograniczyć pozostawiając udzielenie zawodnikom bardziej szczegółowych omówień fachowym instruktorom na treningach.

PRZY STOLE OBRADE OKRĘGI BILANSUJĄ SEZON 1946 WALNE ZEBRANIA WOZŁA I ŚL. OZŁA

Lekkoatleci rozpoczęli obecnie sezon Walnych Zebrań, na których sumują wyniki całorocznej pracy i kreślą plany na rok przyszły. I tak 15 bm. obradowali w Warszawie lekkoatleci stolicy a w Katowicach lekkoatleci okręgu śląsko-dąbrowskiego.

NA WALNYM ZEBRANIU WOZŁA najwięcej sensacją był brak przedstawicieli Syreny i Skry a więc najsilniejszych klubów stołecznych, reprezentujących prawie cały powojenny dorobek lekkoatletyczny Stolicy. Wybrany na tym zebraniu nowy zarząd WOZŁA z prezesem dyr. Askanašem, wiceprezesami: Sienkiewiczem, Jan-kowskim i Gandyssem oraz sekretarzem Paczyńskim na czele stoi przed poważnym zadaniem obudzenia zainteresowania dla lekkoatletyki w Warszawie i wychowania nowych zawodników.

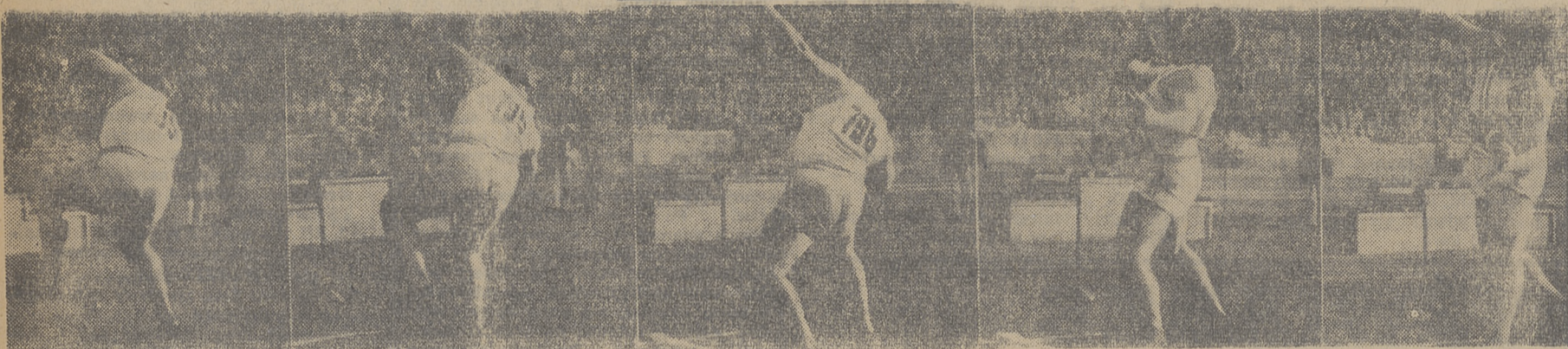
Walne Zebranie Śląskiego OZŁA stwierdziło piękne wyniki tegorocznego sezonu lekkoatletycznego na Śląsku, wzrost zainteresowania tym sportem oraz poważne podniesienie się poziomu wyników tak kobiecych jak i męskich w stosunku do roku poprzedniego.

O rozwoju lekkoatletyki świadczy także i to że do OZŁA zostało przyjętych w tym sezonie 16 nowych klubów, tak że obecnie Związek liczy 29 klubów. W ciągu sezonu OZŁA zorganizował poza pełnym programem mistrzostw cały szereg zawodów propagandowych o charakterze ogólnopolskim i ogólnopolskim oraz po ważne zawody międzynarodowe z udziałem 6 zawodników węgierskich i wielu czołowych lekkoatletów polskich a ponadto specjalne zawody z udziałem kobiecej reprezentacji Polski. Nie bez znaczenia były także pięciokrotnie zawody propagandowe ze startami St. Walasiewiczówny.

Najsilniejszym i najlepiej pracującym klubem Okręgu w roku bieżącym okazał się KS Pogoń Katowice i to tak w konkurencjach męskich jak kobiecych i juniorskich. Dzięki osiągniętych wynikom Pogoń zdobyła wszystkie trzy nagrody przechodnie dla najlepszych zespołów męskich, kobiecych i za ogólny wynik dla mistrza drużynowego Śląska, przewyższając o przeszło 300 punktów inne kluby. Na drugim miejscu uplasował się AKS Chorzów a na dalszych Zgoda Świętochłowice, Lignoza Krywałd i ZZK Bielsko.

Z ważniejszych uchwał Walnego Zebrania na uwagę zasługują uchwała o utworzeniu podokręgów częstochowskiego, opolskiego i bielskiego oraz uchwała o wznowieniu przyznawania Odznaki Honorowej SOZŁA dla wybitniejszych zawodników i działaczy lekkoatletycznych, a ponadto uchwała o rozegraniu w roku przyszłym mistrzostw drużynowych Okręgu.

Nowy zarząd wybrano z niewielkimi zmianami tegorocznego składu z prezesem dr. Bałowskim, wiceprezesami Orłowskim Pawełczykiem i Stachonim, sekretarzem Rójkiem gospodarzem Wukomanowiczem i skarbnikiem Rakoczym na czele.

Pchnięcie Kulą. Na pierwszym zdjęciu widzimy rekordzistę świata Jacka Torrance w momencie podskoku. Tułów wychylony w prawo, ramiona ułożone w oblak. Na drugim zdjęciu widzimy miotacza jak

całym ciężarem swego ciała opadł na prawą ugiętą nogę, przyciemni tułów jego wychyla się jeszcze bardziej w prawo.

Na trzecim zdjęciu widzimy jak prawa noga miotacza wyprostowuje się a lewa

opada na ziemię, robiąc krok w przód, lewa ręka wyciągnięta w kierunku pchnięcia. Na czwartym widać moment początko wy właściwego pchnięcia, ciężar ciała przemieszczony na lewą nogę, ręka pra-

wa rozpoczyna pchnięcie. Na piątym momencie końcowy pchnięcia, tułów miotacza skierowany jeszcze dalej w przód w kierunku pchnięcia, lewa noga prawidłowo wyprostowana, prawa ręka daleko w przód wyprostowana po wypchnięciu kuli.

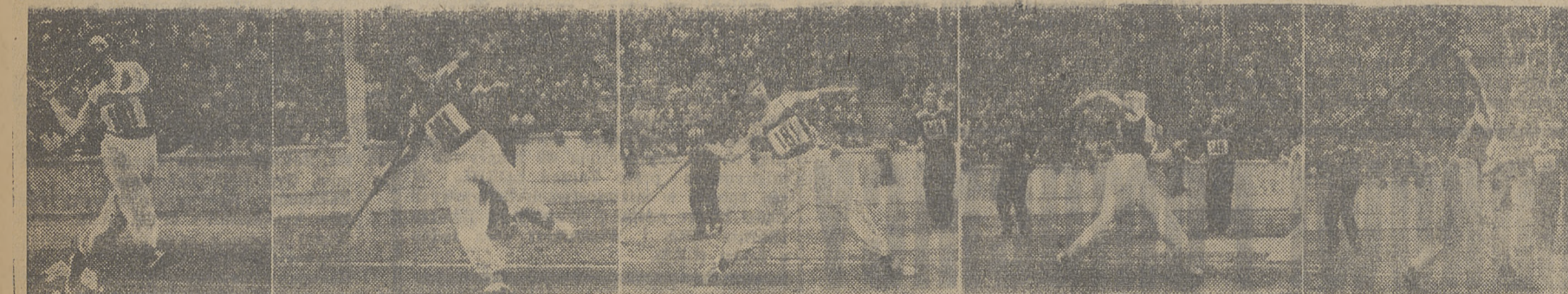

RZUT DYSKIEM. Na pierwszym zdjęciu widzimy rekordzistę w tej konkurencji Włocha Consoliniego w momencie obrotu, wyraźnie widać błąd w ułożeniu rąk, które w tym ruchu powinny być przedłużeniem osi ramion.

Na drugim zdjęciu moment końcowy obrotu, ciężar ciała z prawej nogi przechodzi zaczyna na lewą, w początkowej fazie kroku w przód. Na trzecim prawa noga wyprostowuje się lewa opada na ziemię kończąc krok w przód, rozpoczyna się mo-

ment właściwego wyrzutu. Na czwartym dalsza faza rzutu, tułów miotacza podaje się do przodu, ręka prawa kieruje dysk pod odpowiednim kątem w kierunku rzutu. Na piątym zdjęciu moment końcowy rzutu, lewa ręka daleko w przódzie w kierunku

lotu dysku pod odpowiednim kątem, równocześnie lewa noga prawidłowo wyprostowana. Od właściwego wykonania tej ostatniej fazy rzutu zależy odpowiednia wysokość lotu dysku a co za tym idzie i uzyskanie odpowiedniej odległości.

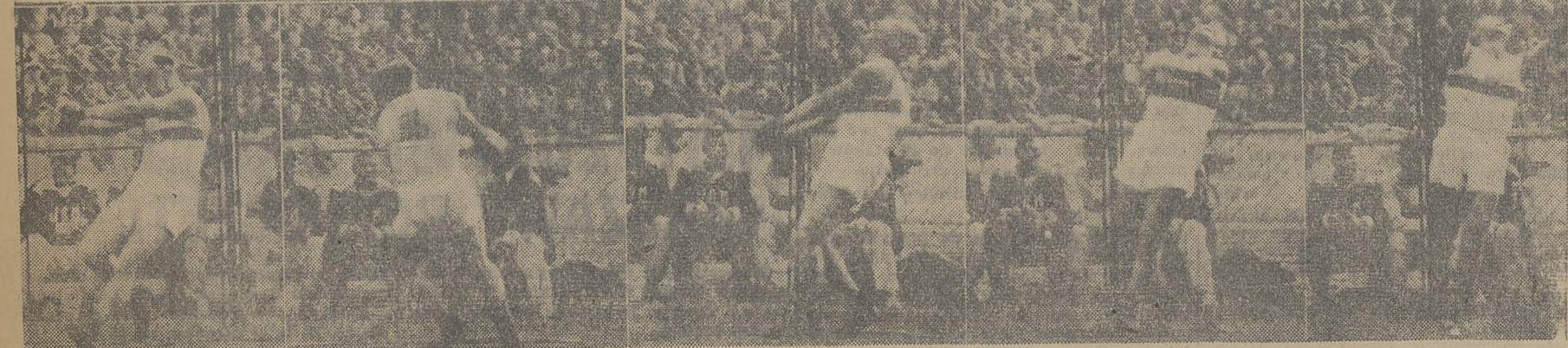

RZUT OSZCZEPEM. Na pierwszym zdjęciu widzimy Jaervineną w fazie przygotowawczej do rzutu oszczepem podczas rozbiegu, biegnie pełną szybkością ale widać że już w tym momencie przygotowuje się do wyrzutu. Na

drugim zdjęciu Jaervinen przybiera za sadniczą postawę wyrzutową, podobną jak przy rzucie dyskiem czy pchnięciu kulą. Ciężar ciała spoczywa na prawej nodze, lewa noga podniesiona w początkowej fazie kroku w przód, oszczep ułożony pra-

widlowo do wyrzutu. Na następnym zdjęciu widzimy ten sam przebieg co i przy poprzednich rzutach prawa noga wyprostowuje się a ciężar ciała przenosi się na lewą nogę przy równoczesnym nachyleniu

tułowia w przód. Na czwartym zdjęciu moment rozpoczęcia końcowej fazy wyrzutu oszczepu. Na piątym tułów pochyla się jeszcze bardziej w przód a ręka wyrzuca mocno oszczep z pełnego rozmachu.

RZUT MŁOTEM. Jeden z najtrudniejszych rodzajów rzutu w wykonaniu mistrza świata Blaska. Na pierwszym zdjęciu moment obrotu, widać prawidłowe prowadzenie obrotu na

pięcie lewej nogi i końcach palców prawej. Na drugim zdjęciu widzimy miotacza w momencie gdy skończył trzeci obrót i opiera się całym ciężarem na prawej nodze, przy czym ciało spoczywa na palcach

obu nóg dla łatwiejszego utrzymania równowagi. Na zdjęciu trzecim miotacz zaczyna przenosić ciężar ciała na lewą nogę przy równoczesnym prostowaniu obydwu nóg. Na czwartym zdjęciu moment początko

kowy właściwego wyrzutu tułów miotacza podaje się w przód przy równoczesnym prostowaniu się. Piąte zdjęcie pokazuje moment końcowy, siła odśrodkowa młotu ciągnie rękę do góry w kierunku rzutu.

WOLVES na czele I. LIGI angielskiej

ARSENAL 20-ty
CHELSEA 11-ta
EVERTON 17-ty

Londyn. Po 20 kolejce rozgrywek w I-szej lidze angielskiej tabela mistrzostw przedstawia się następująco:

1. Wolves	20	13	2	5	51	24	26
2. Liverpool	19	11	4	4	45	28	26
3. Stoke	19	11	2	6	45	30	24
4. Middlesbrough	18	10	4	4	39	25	24
5. Man. Utd.	19	9	5	5	44	28	23
6. Blackpool	20	11	1	8	37	39	23
7. Aston Villa	19	8	4	4	30	19	22
8. Preston N. E.	18	9	4	5	38	31	22
9. Sheffield Utd.	17	9	4	4	34	31	22
10. Sunderland	19	8	3	8	32	33	19
11. Chelsea	19	7	4	8	37	41	18
12. Blackburn	18	7	3	8	21	21	17
13. Bolton	19	6	5	8	30	32	17
14. Grimsby	18	6	5	7	25	35	17
15. Derby	18	7	2	9	35	39	16
16. Charlton	19	6	3	10	34	40	15
17. Everton	18	5	4	9	22	34	14
18. Portsmouth	18	5	3	10	32	35	13
19. Leeds	19	5	3	11	28	39	13
20. Arsenal	19	5	3	11	28	42	13
21. Brentford	18	5	3	10	25	41	13
22. Nuddersfield	19	5	1	13	23	48	11

JAK PRACUJE PZP?

ROK 1947 POWINIEN PRZYNIĘĆ NAM ZWIĘKSZENIE ILOŚCI ZAWODNIKÓW I POPRAWĘ WYNIKÓW

DYREKTOR MATECKI OPOWIE WAM O AKTUALNYCH PROBLEMACH POLSKIEGO SPORTU PŁYWACKIEGO

Poznań. Ażeby zasięgnąć garść informacji o tym co dzieje się w polskim sporcie pływackim — udaliśmy się do P. Z. Pływackiego, którego siedziba, jak wiadomo, znajduje się po wojnie w Poznaniu. Związek reaktywowany został przez kilku entuzjastów tego sportu, a przede wszystkim dzięki inicjatywie ob. dyr. Mateckiego, który zaraz po powrocie z pięcioletniego „pobytu” w obozie koncentracyjnym Mauthausen-Gusen wziął się za miejsca do pracy organizacyjnej.

Wiadomości o tym co dzieje się w PZP udziela nam właśnie dyr. Matecki.

— Z łalem trzeba stwierdzić, że wielu członków zarządu PZP nie wywiązuje się należycie z przyjętych na siebie obowiązków — oświadcza nam na wstępie dyr. Matecki. Nie trzeba się wobec tego dziwić, że istnieje silna tendencja również ze strony PUWF przeniesienia siedziby Związku do stolicy. Zdecyduje o tym definitywnie Walne Zebranie PZP, które

zwołane zostało na dzień 26 stycznia 1947 r. do grodu Przemysława.

PZP liczy obecnie 37 klubów, a więc jest liczebnie słabszy od tego samego związku z czasów przedwojennych. Istnieje co prawda na terenie kraju wiele klubów i sekcji pływackich, które z niewiadomych przyczyn pozostają poza Związkiem, ale to nie zmienia postaci rzeczy. Okręgowych Związków posiada PZP 6 — mianowicie: Śląski, Poznański, Pomorski, Łódzki, Krakowski i Warszawski.

W stadium organizacyjnym znajdują się okręgi Wrocławski i Szczeciński. — Gdańsk włączony jest do Pomorskiego OZP.

Na terenie województwa lubelskiego pływactwo jest zupełnie nie zorganizowane.

W województwie kieleckim stan jest podobny, z tym, że sytuację ratuje jedyna i naprawdę dobrze prosperująca sekcja KSZO w Ostrowcu S-to Krzyskim. Również na terenie Częstochowy pływactwo śpi.

Z okręgów najsłabiej pracuje Warszawa. Reprezentacyjnym w stolicy klubem jest „Elektryczność”, działalność którego zasługuje na pełne uznanie. Wraz z „Elektrycznością” wyróżniają się ożywioną działalnością YMCA, Sikra, AZS i Zryw.

Największą ruchliwość wykazują miasta Kraków, Poznań, Łódź, Szczecin, Katowice, Warszawa, Ostrowiec S-to Krzyski oraz Gdynia.

Wśród klubów na pierwszy plan wysuwa się sekcja „Warty”, która liczy 1000 członków, z których około 800 zgłoszonych jest w PZP. Na treningach w pływalni jest stale około 300 pływaków. Jest to cyfra wprost rekordowa. O podobnym masowym udziale zawodników komunikują nam z innych ośrodków, lecz dokładnych danych nie posiadamy — konkluduje dyr. Matecki.

Głównym celem PZP na najbliższą przyszłość jest wykształcenie odpowiedniej ilości przodowników i instruktorów. W tym celu w porozumieniu z PUWF odbędą się w Poznaniu następujące kursy instruk-

torskie: 1) w czasie od 28 XII 46 r. — 10 I 1947 dla 30 członków PZP z całej Polski. (Będzie to kurs dla przodowników pływactwa), 2) od 15 I — 15 II 1947 r. kurs unifikacyjny na instruktorów pływactwa, 3) od 16 II do 2 III kurs dla Org. Młodzieżowych Związków Zawodowych, Milicji Obyw. i Wojska. 4) kurs dla instruktorów od 15 III do 15 IV, 5) 14-dniowy kurs od 15-go do 30-go kwietnia dla przodowników Pozn. OZP. (Trzeci i czwarty kurs obliczany jest na 30 osób).

Przodownicy i instruktorzy, którzy wyjadą z tych kursów rozpoczyna zaraz prace w swych związkach i zrzeszeniach.

W obecnym sezonie zimowym czynne są wszystkie nasze pływalnie w kraju, jednak najwięcej aktywności wykazuje Poznań, gdyż wszystkie dni świąteczne wypełniają imprezy. Ciekawie zapowiada się spotkanie międzyokręgowe Poznań

— Śląsk, które odbędzie się w dniu 26 stycznia 1947 r. z okazji Sejmiku Pływackiego, który obradować będzie w Poznaniu.

Sekretariat PZP zdołał uporządkować już kartotekę i usprawnić swoją działalność. Mimo niedoboru jakie przyniosły mistrzostwa Polski i wydatków na cele administracyjne stan finansowy PZP wykazuje jeszcze kilka tysięcy nadwyżki, mimo, że Związek nie korzystał z żadnych subwencji.

Obecnie, gdy PUWF przyszedł PZP z pomocą w zakresie szkolenia instruktorów, gdy młodzież szkolna masowo garnie się do tego sportu — możemy żywić przeświadczenie, że rok przyszedł przynieść nam zwiększenie szeregów pływackich i dalszą poprawę wyników.

Tyle dyr. Matecki.

T. PACZKOWSKI

ECHA MECZU

Polska - Czechosłowacja w boksie i kontuzji PISARSKIEGO NA KONGRESIE AIBA

Niema porażki przez t. k. o. w razie przewagi i kontuzji zawodnika

Londyn. Podczas ostatniego kongresu nowej organizacji europejskiego boks amatorskiego AIBA dyskutowano również nad kilkoma niewyjaśnionymi dotychczas kwestiami technicznymi.

W pierwszym rzędzie kongres uznał bardzo niebezpieczny cios tak zwany „backhand”, (który do pewnego stopnia powoduje, że boks traci swój właściwy charakter) za nieprawidłowy.

Delegacja polska przedstawiła na kongresie swój projekt, że w wypadku poważnej kontuzji zawodnika nie przegrywa on przez t. k. o. ale wygrywa ten zawodnik, który od II-giej rundy począwszy posiadał przewagę punktową.

Jeżeli kontuzja będzie miała miejsce już w pierwszej rundzie, spotkanie będzie ogłoszone jako nieodbyte.

— „Delegacja polska — pisze w związku z tym „Nasa Cesta” (Praga) kierowała się smutnym doświadczeniem z walki Skoudrzik — Pisarski w Pradze w meczu międzypaństwowym Polska — Czechosłowacja, w którym jak wiadomo Pisarski doznał złamania ręki i pomimo tego,

ze posiadał przewagę punktową, przegrał przez t. k. o., a tym samym Czechosłowacja odniosła zwycięstwo w stosunku 9:7.

Nowa decyzja AIBA jest zupełnie słuszną — konkluduje pismo czechskie — gdyż zdarza się często, że przeciwnik niejedno krotnie słabszy „nieuszkodliwym” swego lepszego przeciwnika, niedozwolonym ciosem głową. Dotychczas w wypadku kontuzji, kontuzjowany przegrywał, a winny otrzymywał zwycięstwo przez t. k. o.

5-ciu SENTIMENTI WE WŁOSZECH i 7-miu DZIWIŚÓW W POLSCE

Największe rodziny sportowe w świecie

POLACY BIJĄ REKORDY

W prasie sportowej możecie się często spotkać z zjawiskiem uprawiania danej gałęzi sportu przez całe doświadczenie rodziny. Czytacie na przykład że bramki w meczu piłkarskim strzelił: Sarosi I, Sarosi II, Sarosi III i t. d. i t. p.

Swego rodzaju rekord notujemy obecnie we Włoszech, gdzie mianowicie bracia Sentimenti należą do najlepszych piłkarzy tego kraju. Bracia Sentimenti jest obecnie 5-ciu. Wprawdzie w ostatnim czasie Sentimenti I najstarszy z nich porzucił definitywnie piłkę nożną, ale reszta jego braci gra nadal w drużynach I-szej ligi włoskiej. Najbardziej znanym i popularnym jest znany bramkarz Juventusu Sentimenti IV, który jest reprezentacyjnym goalkeeperem Włoch i niedawno brawurowo bronił w międzypaństwowym spotkaniu Włochy — Austria. Sentimenti IV jest spadkobiercą sławy Comblego i Olivieri.

Sentimenti III gra w drużynie Juventusu na prawym łączniku. Sentimenti II

jest graczem ligowej drużyny FC Napoli, Sentimenti V FC Modena.

Jak widzimy wszyscy bracia posiadają nieprzeciętny talent piłkarski mimo że ich ojciec uprawiał... kolarstwo.

Podobne wypadki możemy zanotować w innych dziedzinach sportu:

We Francji np. trzech braci Famechon należy dziś do najlepszych bokserów francuskich i zdobywa wielkie sukcesy w pięściarstwie. W ub. tygodniu wszyscy trzech bawili w Anglii i wszyscy trzech odnieśli zwycięstwa.

Emil Famechon, który jest mistrzem w wadze muszej zwyciężył w 9-tej rundzie Victoria Bath w Nottingham czolowego boksera szkockiego Aleksa Murbchy. — (Jak podajemy na innym miejscu spotkanie to zakończyło się tragiczną śmiercią Murphy).

Drugi Famechon Ray, który walczy w wadze lekkiej odniósł również zwycięstwo w 9-tej rundzie nad szkockim zawodnikiem Mac Glinche.

W następnym dniu trzech Famechon, a mianowicie Andre zwyciężył w Londynie w wadze piórkowej wysoko na punkty Billy Thompsona.

W Polsce mamy do zanotowania również wypadki uprawiania sportu przez całe rodziny.

W piłę nożnej pamiętacie na pewno doskonałych piłkarzy krakowskiej Wisty braci Reymanów (których było trzech, dalej znanych piłkarzy śląskich Pazurków (5-ciu), Pleców (3-ch) i t. d.

Rekord bije jednak siedmiu braci Dziwiśów z Hajduckiego Ruchu, którzy wszyscy grali w piłkę nożną.

W narciarstwie najsłynniejszym było w całym świecie rodzeństwo Ruudów (Zygmunt, Birger i Eisboern), z których każdy był mistrzem świata w skokach oraz rodzeństwo Cranzów (Haro, Christel i Rudi).

U nas w kraju mamy też liczne rodziny narciarskie jak Zubkowie, Dawidkowie, Karpieli i Zajacowie.

Największa i „najlepsza jakościowo” z nich jest jednak rodzina Marusarzy, która wydała 5-ciu doskonałych skoczków i zjazdowców oraz dwie doskonałe narciarki, mistrzyni Polski (śp. Helenę i Marię).

W boksie mamy u nas do zanotowania aż czterech braci Knigów z przedwojennego, a w motocyklistyce 5-ciu braci Nowackich (moklub Rawicz).

je za krajowym rekordem, rekordzisty światowego Verdeura).

Verdeur, który jest posiadaczem rekordu światowego na 200 mtr. i 220 jardów uzyskał na tych samych zawodach w Filadelfii świetny czas na dystansie 200 jardów, a mianowicie: 2,08,5 min. (Obecnie baseny amerykańskie posiadają długości yardowe, przeważnie 25-cio i 50-cio. W przyszłości jednak Amerykanie mają przejść wyłącznie na odległości metrowe).

Wśród pań wielką nadzieją jest Nancy Merkel, osiąga ona 100 m. stylem dowolnym czas 1,08,8 min. i pokonała ostatnio znaną pływaczkę Annę Curtis. Merkel zwyciężyła również na dystansie 100 mtr. stylem klasycznym w czasie 1,27,2 min. Sztafeta kobieca „Crystal Plunge”, w której pływa Nancy osiągnęła doskonały czas na dystansie 4x100 mtr. stylem dowolnym, a mianowicie 4,49,8 min.

Na zawodach pływackich w Nowym Jorku wyniki pływackie były nieco słabsze i przedstawiały się następująco: na dystansie 100 m. stylem dowolnym zwycięstwo odniósł Lion w czasie 1,01,3 min., na 200 m. stylem dowolnym zwyciężył Tallie uzyskując czas 2,17,1 min. Tallie odniósł zwycięstwo również na 800 mtr., uzyskując czas 10,29,2 min. Na 100 mtr. stylem na znak zwycięstwo odniósł King uzyskując czas 1,13,4 min., na 200 mtr. stylem klasycznym zwyciężył Stassforth, uzyskując czas 2,54,8 min.

Świąteczny numer

„Co tydzień powieść”

CIEKAWA TREŚĆ!

Objętość numeru 32 strony!

NAJSERDECZNIEJSZE ŻYCZENIA ŚWIĄTECZNE składa Komitet Redakcyjny SPORTU-u w Katowicach

- red. SPORT-u z terenu Krakowa TADEUSZOWI SOLTYKOWSKIEMU
- red. SPORT-u z terenu Łodzi JAROSŁAWOWI NIECIECKIEMU
- red. SPORT-u z terenu Poznania TADEUSZOWI PACZKOWSKIEMU
- red. SPORT-u z Warszawy KORYCIEMU WŁ.
- red. GAJOSOWI z Częstochowy
- red. JANICKIEMU z Wrocławia
- red. SZTAJGERWALDOWI z Radomia
- red. RYMARZOWI z Bielska
- red. SOPPIE WINCENTEMU z Opola
- red. SZYMCIKOWI Fr. z Warszawy
- red. CHRUSCZKIEMU TAD. z Krakowa
- red. LACHOWICZOWI z Łodzi
- red. SIENIARSKIEMU z Warszawy
- p. NIZIŃSKIEMU z New Yorku
- p. ANTONIEWICZOWI z Budapesztu
- p. PIOTROWSKIEMU z Londynu

To jest Bruce Woodcock mistrz Europy w w. ciężkiej. W lutym Woodcock walczył z Baksim (USA).

„NIESAMOWITE” WYNIKI

W TURNIEJU HOKEJ. w LAUSANNE BRATYSŁAWA ZDOBYWA DEVRET COUP

Lausanne. W Lauzannie odbył się międzynarodowy turniej hokejowy o tak zwany puchar „Coupe Devret”. W turnieju tym wzięły udział następujące drużyny: Zurich SC, Montchoisi Lausanne, Bratysława i Oxford University.

W pierwszym spotkaniu Bratysława pokonała Zurich SC w stosunku 9:5 (2:4 3:0, 4:1), zaś Montchoisi Lausanne zwyciężyło gładko Oxford University w stosunku 16:5.

W finałowym spotkaniu Bratysława pokonała Montchoisi Lausanne 6:5, w walce o trzecie miejsce Zurich SC zwyciężyło Oxford University 13:5.

PZPR komunikuje

* W sekretariacie PZPR są do nabycia następujące wydawnictwa: Zarys nauczniagry w piłkę siatkową (zł. 40 dla okręgu), Zarys nauczania gry w szczypiornika (zł. 40), Zarys nauczania gry w piłkę koszykową (zł. 30). Przepisy wszystkich trzech gier (zł. 30), Statut PZPR (zł. 120), oraz deklaracje przystąpienia do PZPR karty zgłoszeń zawodników, protokoły zawodów wszystkich trzech gier.

ZNOKAUTOWANI NA ZAWSZE

2 WYPADKI ŚMIERCI NA RINGU w BOKSIE ZAWODOWYM

Londyn. W ub. tygodniu cały świat obiegła wiadomość o dwóch śmiertelnych wypadkach jakie miały miejsce podczas zawodów bokserskich. W obu wypadkach rozchodziło się o bokserów zawodowców.

Pierwszy wypadek miał miejsce w Malmö, gdzie Fin Purho walczył z północno-afrykańskim bokserem Jacques Beneto.

Podczas walki Beneto otrzymał ciężki sierpowy i został wyliczony. Pomimo zabiegów lekarskich nie zdołano mu przywrócić przytomności, zaś na drugi dzień Beneto zakończył swe życie w szpitalu.

Podobny wypadek zdarzył się w Anglii gdzie mistrz Francji wagi muszej E. Famechon walczył z szkockim bokserem —

Aleksem Murbchy. Famechon miał w spotkaniu tym znaczną przewagę. W 9-tej rundzie Murbchy po serii ciężkich uderzeń Francuza wyładował na deskach i z powodu wewnętrznych okaleczeń musiał być przewieziony do szpitala.

Na drugi dzień nie odzyskawszy przytomności Murbchy zakończył życie.

Mamy szereg chwytów znanych, stale stosowanych, jak na przykład „tour de bras”, „tour de tete”, „pas przedni”, „pas tylny”, „mlynek”, „most”, „podwójny most” i t. d., ale w walce francuskiej, jak i powiedzmy, w grze w karty, lub w szachy, są tysiące różnych możliwości, bo każdy dobry zapaśnik tworzy własną szkołę, zdobywa technikę, wie na jaki chwyt trzeba odpowiedzieć innym skutecznym kontr-chwytem, który, albo uratuje od porażki, albo nawet przyniesie przeciwnikowi jeśli nie porażkę, to co najmniej bardzo niewygodną i ryzykowną sytuację.

Gdy przeciwnicy, po podaniu sobie ręki schodzą się, na razie badają jeden drugiego, sprawdzają wzajemnie technikę, czuje miejsca przeciwnika i t. d. Walkę prowadzi stojąc, czy też chodząc. Po tem jeden z nich ryzykuje jakiś chwyt mniej lub więcej udany, lub chwyt prowokacyjny, podstępny, żeby wzbudzić przeciwnika, czasami wywieść w pole. Ktoś powiedzmy niby przeprowadza atak na lewą rękę, przeciwnika i gdy ten zasłania ją, lub uchodzi, atakuje prawą lub kark.

Walka w pozycji leżącej, nazywa się walka „parterowa”. Wytrawny zapaśnik wie, że z pozycji stojącej zawsze jest przejście jeszcze do „parteru”, ale z parteru prościutką już drogą na łopatkę, więc nie zbawia kwapi się do walki parterowej, ale są znów i specjalisci do parteru, którzy właśnie tam dokazują cudów techniki. Tak zwany „masaż szyi”, lub karku jest dopuszczalny. Dopuszczalny jest również t. zw. „nelson”, chwyt co prawda, może i bolesny ale przeciwnik zawsze może rozerwać pierścień przeciwnika, wyrwać się z „nelsona” lub dwukrotnym uderzeniem dłoni o dywan, zgłosić swoją kapitulację.

W walce francuskiej niezbyt dużą rolę odgrywa waga przeciwnika. O ile w boksie jest ona niemal decydująca, o tyle w walce francuskiej dopuszczalne jest spotkanie najcięższej wagi z wagą lekką. Przykład Van Rvll, który nie posiada nawet i czterech pudów, czyli mówiąc „po europejsku”, waga którego nie dochodzi do sześćdziesięciu czterech kilo, bardzo często pokonywa je stu i stu dwadzieścia-kilowych. To samo można powiedzieć i o słynnym Oskarze Sznajderze, mistrzu Berlina, który niedawno pokonał Petersona. Sznajder przecież waży pięćdziesiąt dwa kilo, zaś Peterson — sto cztery.

Pierwsza walka w naszym turnieju trwa dwadzieścia minut, to znaczy dwa razy po dziesięć minut z pauzą jednej minuty. Druga, czyli ostateczna walka trwa do rezultatu i pauza bywa ogłaszana raz tylko po pierwszych dziesięciu minutach. Za pokonanego uważa się tego zapaśnika, który rzucony na obie łopatkę zostanie w tej pozycji przetrzymany przez kilka sekund. Przelotne więc muśnięcie łopatkami dywanu, lub leżenie na jednej łopatkę nie jest jeszcze porażką. — Tę swoją lekcję wstępna powtórzę jeszcze jutro i pojutrze, a potem już mówić nie będę, bo publiczność na walkach, jak pokazała praktyka, bywa niemal zawsze ta sama i tracić drogiego czasu nie warto, bo i przepisy są wydrukowane na programach.

Publiczność nagrodziła ulubionego arbitra oklaskami Muldon i Cherbe pokazali publiczności chwyt zakazany i Lebediew zakomenderował.

→ Parade retours!

Gdy atleci odmaszerowali, Lebediew zaanonsował: dziś walczy trzy pary. Pierwsza para. Mikuł contra Cherbek.

Na scenie ukazał się z przeciwnych kierunków wymienieni zapaśnicy.

Będzie to bardzo ciekawa pokazowa walka — szepnął Ribopiera.

Zaatakował Cherbek. Atak z waga i prawa, najście z tyłu wreszcie obaj ruli na dywan

ZAPASNIK WAGI CIEŻKIEJ

SENSACYJNA POWIEŚĆ SPORTOWA

Napisał Aleks. Jumasza Gzowski

Student Wislocki Antoni — Polak przyjeżdża do Moskwy na studia prawnicze w hotelu w którym zamieszkał zetknął się on z „dyrektorem” cyrku zapaśniczego Lebediewem i po wizycie u niego oraz „ogledzinom” które wypadły diablodę akademika pomyślnie zdecydował się zostać zapaśnikiem.

U Lebediewa Wislocki poznał hr. Ribopiera mecenasa sportu moskiewskiego, który postanowił udzielić mu jak najdalej idącej pomocy

Antos otrzymuje od swego opiekuna większą zaliczkę pieniężną, skierowanie do trenera w klubie „Arena Marro” oraz pro pozycję pracy dziennikarskiej w wydawnictwach będących własnością Ribopiera.

Regularny tryb życia i treningi przyczyniając się do tego, że Wislocki w szybkim tempie zapoznaje się z wszystkimi arkami sportu zapaśniczego. Artykuły sportowe pisane przez niego cieszą się ogólnym uznaniem.

W miesiącu październiku rozpoczął się w Moskwie wielki turniej zapaśniczy organizowany przez red. tyg. „Sport”. „Dyrektor zapaśników” — Lebediew objaśnia publiczności zasady walki w sporcie zapaśniczym.

pier do Antosia, a po chwili dodał. — Niech pan to wszystko notuje i opisz.

Obaj przeciwnicy byli kiedyś akrobatami, są klasycznie zbudowani, ale dwudziestoletni zaledwie Cherbek waży sześćdziesiąt osiem kilo, zaś Mikuł osiemdziesiąt osiem i jest o dziesięć lat starszy od Cherbeka; doszedł więc już prawie do zupełnie rozwiniętej formy.

Zaatakował jednak Cherbek. Atak z lewa, z prawa, zajęcie z tyłu wreszcie obaj runęli na dywan i po dwóch minutach był to już jeden żywy kłębek ciała. Przewagę miał oczywiście Mikuł w wadze i w sile, ale w technice, że tak powiem, w błyskawiczności działań, przodował Cherbek. Jeśli Mikuł walczył na cztery z plusem, to Cherbek walczył na piątkę z dwoma plusami. Była to czystej wody akrobatyka. Mikuł parę razy postawił Cherbeka „na moście”, ale Cherbek ładnie uciekł „peruetem”. Na pas przedni Mikuła odpowiedział przetrzuciem przeciwnika przez głowę, założył nelsona sobie nie pozwolił, przetrzuczył przez biodro rezultatów nie dał. Tak trwało dziesięć minut.

Gdy Lebediew ogłosił przerwę, publiczność nagrodziła mistrzów rzesistymi oklaskami. Uśmiechnięty dziecinny jeszcze Cherbek przyjaźnie kiwał głową publiczności. Sympatycznie też wyglądał Mikuł. Obaj wstępnym bojem zawojowali sympatie publiczności.

Po przerwie zaatakował już Mikuł. Spokojnie, metodycznie nacierał na przeciwnika. Cherbek wiał się jak piskorz. Wreszcie na piętnastej minucie Mikuł złapał przeciwnika w parterze podczas przewracania się i „docisnął” go do dywanu. Rozlekił się gwizdek.

*) Nomenklatury stare, dawne, dziś może i nie używane — przyp. autora.

Mikuł zwyciężył w parterze na szesnastej minucie! — Zaanonsował głośno Lebediew.

Rozległy się oklaski. Obu przeciwników, miłych i sympatycznych, dwukrotnie wywoływano.

— Ładna para! — mruknął Smirnow.

— O, tak! Iwan Władimirowicz dobrze wie, jak chwycić publiczność za serce i kieszeń — rzekł Ribopier.

— Amerykanin wysoki Muldon contra Pietrow — zaanonsował Lebediew.

chudy o dobrze wyrobionych, lecz niezbyt dużych mięśniach, Pietrow — średniego wzrostu, krępy; w formie jeszcze niestaję, przejściowej, i jak się po chwili okazało — prawie bez żadnej techniki.

— Natarł Muldon. Widać było, że miał swoisty zwyczaj atakowania przeciwnika z góry. Pietrow broniąc się, cofał się.

W siódmej minucie leżał już na boku a w dziewiątej został „docisnięty” do dywanu...

— Ten Pietrow to jeszcze jak widać surowiec — szepnął oficer do hrabiego.

— Tak, „podkładka” *).

Po dwóch minutach takiego chodzenia Pietrow zaatakował Muldona, chcąc go przetrzucić przez biodro, lecz runął do parteru mając na karku Muldona Pietrow zaczął bronić się, lecz nieudolnie. W siódmej minucie leżał już na boku, a w dziewiątej został „docisnięty” do dywanu.

Walka była niezbyt ciekawa i oklaski były słabe.

Kachuta contra Stupin — poznajmy Lebediew.

Kachuta o skośnych, biegających oczkach, długich rękach, niemalym brzuszku wyglądał dość komicznie. Stupin wysoki, barczysty, ponury. Miał już lat pięćdziesiąt, wiek, w którym większość zapaśników kończy swe gięśne kariery. Wyglądał jak człowiek, który chudnie, traci formę i sprężystość mięśni.

Ten Stupin kiedyś miał dobrą sławę w miastach nadwołżańskich, ale zaczął pić, idiota. Za parę lat wykończy się zupełnie — rzekł hrabia.

Jakoś cudacznie podskakuje i podrygując ruszył Kachuta na przeciwnika z wyciągniętymi do przodu rękoma. Robił wrażenie, że chce poklepać przeciwnika, lub wyrwać mu kawałek skóry z boku. Stupin, usiłował opanować ręce przeciwnika, lecz ten nie dał się. Widać było, że ramiona ma mocne. Zgiąwszy kark, jak byk przed atakiem, nacierał wciąż na wysokiego Stupina. Wówczas Stupin chwycił jego kark pod lewe ramię i mocno przycisnął do boku. Kachuta począł wyć. W teatrze słychać było poruszenie.

Proszę państwa nie zwracać na to uwagi. W Mongolii zawsze ludzie wyją przy każdej pracy i wzruszeniu — oświadczył głośno Lebediew.

Stupin opanował lewą rękę przeciwnika i rzucił go do parteru.

— Jaman! *) — wrzasnął Kachuta.

Stupin szybko się podniósł i założył przeciwnikowi „nelsona”. Kochuła zawył jak dziki zwierz usiłując rozerwać chwyt. Przeciwnicy spacerowali w ten sposób po scenie

Stupin leżał na przeciwniku i usiłował przewrócić go na lewy bok. Kachuta zaczął coś gadać, przy czym gadanie to bardzo przypominało szczekanie małego psa. Widownia cała zatrzęsała się od śmiechu.

Kachuta jakoś niespodziewanie wyrwał się przeciwnikowi podskoczył dziwnie do góry i zawołał radośnie.

— Jakszi, jakszil **).

Milcz, Kachuta, podczas walki gadać nie wolno — strofował go Lebediew.

Publiczność zanosila się od śmiechu.

Stupin, przetrzuciem przez biodro znowu sprowadził Kachutę do parteru i począł go przewracać.

Kachuta znowu zaczął wyć.

— To dzikus jakiś — rzekł Smirnow.

Pewno że dzikus! — zgodził się Smirnow, a po chwili dodał: — Lebediew jak widać, sprowadził go tu dla spełnienia roli wesolka.

Kachuta znowu się wyrwał i stanął na nogi, ale w tym momencie Stupin szybko się podniósł i założył przeciwnikowi „nelsona” Kachuta zawył jak dziki zwierz usiłując rozerwać chwyt. Przeciwnicy spacerowali w ten sposób po scenie. Kachuta w uścisku „nelsona”, nad nim ponury, milczący Stupin sam przeszedł do parteru i — o cudo — rozerwał pierścień nelsonowski, a może i Stupin rozmyślił go puścił, nieznośną wycią. Kachuta z dzikim śmiechem błyskawicznie się podniósł, ale w tym momencie Stupin chwycił go „pasek tylnym” i rzucił na łopatkę.

Stupin położył Kachutę w osiem minut sekund dwadzieścia — uroczyste oświadczył Lebediew.

— Jaman! — wrzasnął Kachuta.

Pewno, że „Jaman” — uśmiechnął się Lebediew i gestem wyprosił Kachutę ze sceny.

Publiczność śmiała się do łez.

Jutro proszę państwa walczyć cztery pary: 1) Muldon contra Cherbek; 2) Lurich contra Stupin; 3) Mikuł contra Kachuta i 4) Bowne contra Pietrow. Dobranoc państwu! — Zakończył swą „konferansierkę” Lebediew.

*) Zie...

**) Dobrze dobrze!

(D. c. n.)

ZSRR montuje reprezent. 11-tkę

W ROKU 1947 ZWIĄZEK RADZIECKI ROZEGRA PIERWZĘ W HISTORII SWEGO PIŁKARSTWA SPOTKANIE MIĘDZYPANSTWOWE

Czy wiedzicie nasi czytelnicy co w chwili obecnej najwięcej interesuje narody Związku Radzieckiego? Nie jeden będzie przypuszczał, że zgromadzenie ONZ lub też problemy energii atomowej. Tak jednak nie jest — Opinię radziecką najwięcej interesuje w chwili obecnej pytanie jak będzie wyglądał skład piłkarskiej reprezentacji Związku Radzieckiego.

Związek Radziecki od zakończenia pierwszej wojny światowej nie rozgrywał jeszcze oficjalnych spotkań międzypaństwowych.

Międzynarodowe spotkania rozgrywały tylko poszczególne drużyny radzieckie jak np. Dynamo w Anglii, CDKA w Jugosławii, Torpedo w Polsce, Lokomotywa w Bułgarii i t. d.

W przyszłym roku jest jednakowoż przewidziane, że reprezentacja piłkarska Związku Radzieckiego rozegra pierwsze międzypaństwowe spotkanie z jednym z państw środkowo europejskich.

Radziecka federacja piłkarska liczy w chwili obecnej 800 tys. zarejestrowanych członków w 5200 klubach. (Rozchodzi się tu przeważnie o potężne towarzystwa jak

np. Dynamo, Torpedo, Lokomotywa i t. d., które istnieją we wszystkich miastach ZSRR. W samej Moskwie, która jest głównym ośrodkiem piłkarskim radzieckim znajduje się 120 tys. graczy).

Piłka nożna jest uprawiana już w ZSRR również i na Syberii.

Mistrzostwa odbywają się w poszczególnych grupach jak np. na Ukrainie, Białorusi, Karelii, Łotwie, Litwie, Estonii, i Armenii, czyli okrągi w 16-tu republikach radzieckich. Zwycięstw poszczególnych republik walczy o awans do centralkasy z najbliższym swym sąsiadem. W ten sposób wyłonionych zostanie 8 drużyn, które w Moskwie grają o wejście do pierwszej ligi (wchodzi dwa kluby).

Wszystkie mecze większego formatu odbywają się w Moskwie. Moskwa liczy najwięcej drużyn w I-szej lidze, gdyż posiada tam czterech swych przedstawicieli CDKA (mistrz tegoroczny), Dynamo (mistrz zeszłoroczny), Spartak (potrójny zwycięzca pucharu) i młodą drużynę Torpedo.

Drużyna CDKA posiada w chwili obecnej najniebezpieczniejszy atak, a mianowicie: Liemin, Sołowiew, Fedetow, Bobrow

i Nikolajew (rezerwowi Grimin i Szkatolow).

Derbami moskiewskimi są rok rocznie spotkania Spartaku z Dynamo. W dotychczasowych rozgrywkach Dynamo zwyciężyło 19-cie razy, Spartak 14, zaś 11 spotkań zakończyło się wynikiem remisowym.

LITEWSCY KOSZYKARZE NAJLEPSI W KRAJACH BAŁTYCKICH ZSRR.

Kowno. W Kownie, odbył się ostatnio w obecności 12.000 widzów turniej koszykówki z udziałem reprezentacji Litwy, Łotwy i Estonii.

Najciekawszym i decydującym spotkaniem o zajęciu 1-szego miejsca był mecz Estonii i Litwy. Wygrała Litwa 29:27.

Doskonali przed wojną w Europie koszykarze łotewscy wykazali słabą formę Litwa rozgromiła Łotwę 41:11. Również i Estonia pokonała wysoko Łotyszów zajmując 2-gie miejsce w turnieju.

W koszykowie pań 1-sze miejsce zajęła Litwa bijąc Estonię 32:5 i Łotwę 16:13, 11-gie miejsce zajęła Łotwa.

KOLUMNA MOTOROWA

Specjalny dodatek „SPORTU” pod redakcją W. Pietrzaka - Nr.15

OD A DO Z

JAK KLASYFIKOWAĆ MOTOCYKLISTÓW

DOBRY RAJDOWIEC NIE ZAWSZE JEST DOBRYM WYŚCIGOWCEM KONIECZNYM JEST UTWORZENIE „LIGI” KOMISJI SPORTOWEJ KU UWADZE

Zbliża się termin pierwszego po wojnie Walnego Zebrania Polskiego Związku Motocyklowego. Poszczególne kluby i związki okręgowe przygotowują już obecnie wnioski i projekty na to zebranie. Nie dziwnego — pierwszy rok naszej pracy był OKRESEM PRACY ORGANIZACYJNEJ, cechowała go w wielu wypadkach TYMCZASOWOŚĆ różnych poczynań, spowodowana warunkami powojennymi.

Nadchodzący sezon powinien już być NORMALNYM w pełnym tego słowa znaczeniu! Istnieje więc konieczność uregulowania jednolitymi zarządzeniami całego szeregu zagadnień. Obok spraw o charakterze administracyjnym - organizacyjnym je dnym z najważniejszych zagadnień jest:

KLASYFIKACJA ZAWODNIKÓW

W minionym sezonie wszyscy zawodnicy otrzymali jednolite licencje sportowe uprawniające do startu we wszystkich zawodach. Dziś możemy już przeprowadzić

podział zawodników według ich umiejętności i uzyskanych wyników.

KOMISJA SPORTOWA PZM opracowała projekt takiego podziału. W „Przeglądzie Motoryzacyjnym” ukazał się artykuł kol. T.P. omawiający zasady projektowanej klasyfikacji. Projekt ten przewiduje wprowadzenie trzech rodzajów licencji: 1-szej klasy — uprawniające do startów w zawodach międzynarodowych, 2-giej klasy — dające prawo startu w zawodach ogólnopolskich, oraz 3-ciej klasy — upoważniająca do startu w zawodach okręgowych, i budzi on POWAŻNE ZASTRZEŻENIA!

DOBRY RAJDOWIEC NIE ZAWSZE JEST DOBRYM WYŚCIGOWCEM

i odwrotnie, tymczasem omawiany projekt nie przewiduje rozdziału wyścigowców od rajdowców. Klasyfikacyjnym przykładem błędności takiego stanowiska jest ANDRZEJ ŻYMIŃSKI. Jako zawodnik rajdowy nie robi nam wstydu w zawodach

CZY WIECIE ŻE...

Pierwszy wyścig motocyklowy odbył się 23 lipca 1895 r. na trasie 126 km. Paryż - Rouen, o nagrodę Petit Journal. Na starcie obejrzało można było najdziwniejsze pojazdy niewiele przypominające dzisiejsze motocykle. I tak wśród 102 startujących motocykli nie brak było maszyn o napędzie elektrycznym, parowym gazowym a nawet z pomocą sprężonego powietrza!

Zwyciężył pojazd marki Panhard Levasor z przeciętną 20,4 km./godz.

PRÓBĘ BICIA REKORDU POLSKI ORGANIZUJE PKS GLIWICE!
Klub Motocyklowy PKS Gliwice zamie-

Z OKAZJI ŚWIAT BOŻEGO NARODZENIA SKŁADAMY SERDECZNE ŻYCZENIA CZYTELNIKOM, POLSKIEMU ZWIĄZKOWI MOTOCYKLOWEMU, WSZYSTKIM MOTOCYKLISTOM I SYMPATYKOM SPORTU MOTOCYKLOWEGO!

za zorganizować w r. przyszłym próbę bicia rekordu Polski na dystansie 1 km. z osobną. W roku bieżącym zamierzali atakować ten rekord w klasie do 350 cm. dwaj motocykliści warszawscy Krzysztof Brun i Wojciech Grochowski, brak było jednak specjalnej aparatury do mierzenia czasu elektrycznym stopperem z dokł. do jednej setnej sekundy.

DRAGA (KS POGOŃ-KATOWICE KANDYDATEM NA MISTRZA POLSKI

Komisja Sportowa PZM postanowiła przyznać tytuł mistrza Polski w kat. wyścigowej również i w klasie do 130 cm. Zaszczętna białoczerwona szarfa przypadnie w tej klasie młodemu zawodnikowi śląskiemu L. Dradze z KS Pogoń - Katowice. Najważniejszym jego konkurentem był Herbert Henneck (KKM - Katowice). Draga miał jednak więcej szczęścia w imprezach punktowych do mistrzostw Polski! Draga jest również jednym z najpoważniejszych kandydatów na wicemistrza Polski w klasie do 250 cm. Zależne to jest jednak od ostatecznej decyzji Komisji Sportowej w sprawie „martwych biegów” w Grand Prix Zakopanego i Warszawy, w których 1 m. przyznało ex aequo dwom zawodnikom.

SIX DAYS NAJWIĘKSZY RAID

Kto nie był nigdy świadkiem Six Days, temu trudno jest wyobrazić sobie tę imprezę słusznie nazywaną najpoważniejszym raidem świata. Organizowane w Polsce Raidy Tatrzzańskie cieszą się opinią „maratonów motocyklowych” stanowiąc jedynie przedsmak do Six Days. Wprawdzie trasa Raidu Tatrzńskiego nie ustępuje trasie „sześciodniówki” ale o ile Raid Tatrzński trwa zaledwie dwa dni, to zawodnicy Six Days przez sześć dni zmagają się z przeciwnościami natury i kaprysmi maszyn i zdobywać się niejednokrotnie resztkami sił na najwyższy wysiłek!

Regulamin SixDays żąda napozór drobności: w ciągu sześciu dni należy przebyć trasę długości ok. 2500 km. i wykonać szereg prób specjalnych. Ale jaka to jest trasa! Obok normalnych szos mamy tam długie odcinki terenowe, zwykłe ścieżki dla pieszych, odcinki górskie, przejazdy przez wodę i t.d. Wymagane szybkości przeciętne są b. wysokie i wynoszą w zależności od odcinka i litrażu maszyny od 32 do 55 km./godz.!

Ponieważ zdarzało się, że mimo to znaleźli się zawodnicy przebywający całą trasę bez punktów karnych, trzeba więc jeszcze wykonać kilka prób specjalnych: Próbę szybkości górskiej na nawierzchni szutrowej (5 km.), próbę szybkości górskiej na nawierzchni ulepszanej (5 km.), próbę szybkości na 10 km. odcinku autostrady i próbę terenową na dyst. 25 km.!

Drugą ceną nagrodą jest ufundowany przez Holenderski Związek Motocyklowy puchar „Silver Vase” przeznaczony dla najlepszego zespołu państwowego, przy czym każde państwo może zgłosić do tej nagrody dwa zespoły. Niezależnie od tego jest szereg specjalnych nagród dla zespołów fabrycznych, klubowych i indywidualnych.

Pierwsze zawody Six Days odbyły się w r. 1913 w Anglii. Jak wiadomo w Anglii istnieje do dziś dnia zakaz rozgrywania zawodów na drogach publicznych. Dlatego to właśnie Tourist Trophy odbywa się na prywatnej szosie na wyspie Man, jedną z tras wyścigowych jest prywatny Donington Park i to wpłynęło, też na wielki rozwój raidów terenowych w Anglii.

Organizatorzy pierwszych „sześciodniówek” mieli jeszcze jedną intencję: chodziło im o możliwość jak największe wyeliminowanie wpływu maszyny na zwycięstwo i stworzenie takiej imprezy, w której decydującą rolę odgrywał wysiłek człowieka - kierowcy.

międzynarodowych — jest jeźdźcem wysokiej klasy, i bezwzględnie należy mu się licencja „międzynarodowa”. Tymczasem w wyścigu ulicznym, czy szosowym jest znacznie słabszy i w spotkaniu z „repami” za granicznymi wypadłby blado...

Apelujemy więc do Komisji Sportowej o wprowadzenie PODZIAŁU LICENCJI NA KATEGORIĘ WYŚCIGOWĄ I SPORTOWĄ i w tych dwóch kategoriach przeprowadzenie dopiero podziału na klasy.

Następne zastrzeżenie wywołuje określenie uprawnień posiadacza licencji 3-klasy. Nie sądzę, by właściwe było ograniczenie praw posiadacza takiej licencji JEDYNE DO STARTÓW W ZAWODACH OKRĘGOWYCH. Poszczególne okręgi wykazują różny poziom zawodników. Podstawą uzyskania licencji 2-klasy mają być osiągnięte wyniki. Zrozumiałe jest, że wyniki zawodnika ze słabszego okręgu będą bardziej błyskotliwe, ale... nie będą mówiły o jego poziomie w porównaniu z innym, który mając b. silną konkurencję, w swoim okręgu zajmuje III - IV miejsce!

Znaczenie słuszniejsze wydaje się wprowadzenie w zawodach ogólnopolskich SPECJALNYCH KONKURENCJI DLA ZAWODNIKÓW 3-jej KLASY.

Można by użyć terminologii przedwojennej i nazwać licencje: seniora 1 klasy, seniora II klasy i juniora. Przy proponowanym systemie juniorzy (t. zn. posiadacza lic. 3-ciej kl.) mieliby możliwość zetknięcia się z zawodnikami z wszystkich okręgów i ich wyniki byłyby wówczas istotnym materiałem porównawczym

I JESZCZE JEDNO „ALE”

Kol. T. P. wymienia jako kandydatów do licencji „międzynarodowej”. Mieloch, Dąbrowski, braci Brun, Jankowski, Żymirski, Nowacki, Gburka, i Wiecka. Lista ta jest zbyt skromna. Draga, Henneck, Sędzimir wśród wyścigów, oraz rajdowy, jak Bochacek, czy Woźniakowski — oto tylko kilka nazwisk zawodników, którzy również powinni znaleźć się w tej grupie. Oczywiście i to nie są jeszcze wszyscy.

MIEDZYOKRĘGOWE MISTRZOSTWA DIRT - TRACK!

Żadne raidy, czy wyścigi nie spopularyzują tak sportu motocyklowego jak tego rodzaju rozgrywki! Idealnym było by wprowadzenie LIGI MOTOCYKLOWEJ, narazie jest to jednak niemożliwe ze względu na brak odpowiedniej liczby maszyn i zawodników w klubach.

Niżej podpisany wysunął projekt rozegrania w r. przyszłym Międzyokręgowych Mistrzostw Polski na żużlu, wzorowanych na rozgrywkach piłkarskich o puchar m. śp. Józefa Kałuży.

Pierwsze Six Days wygrali Anglii. Po przerwie spowodowanej wojną światową rok 1920 przynosi sukces Francji. Po dwukrotnym zwycięstwie Szwajcarów, a później Szwedów zaczyna się sześcioletni okres nieprzerwanych sukcesów Anglii. W r. 1930 i 1931 zwyciężają Włosi, ostatnie lata przedwojenne przynoszą zaciętą rywalizację Anglików i Niemców.

na rozgrywkach piłkarskich o puchar m. śp. Józefa Kałuży.

ŚLĄSK, POZNAŃ, POMORZE, BYDGOSZCZ, ŁÓDŹ, WARSZAWA i ZAKOPANE stać jest na wystawienie drużyny z 8 zawodników (po 2 w klasach do 130 cm, do 250 cm, do 350 cm i ponad 350 cm).

Rozgrywki odbywałyby się syst. ligowym, t. z. drużyny spotykałyby się ze sobą kolejno po 2 razy (raz na własnym raz na obcym torze). W każdej klasie startować będzie po 2 zaw. z obu drużyn. Uzyskane miejsca punktowane byłyby 4:3:2:1, wzgl. 5:3:2:1 (w odróżnieniu od systemu angielskiego 3:2:1, co proponujemy dla stworzenia różnicy punktowej w razie wystawienia przez jedną z drużyn tylko 1 zawodnika). Suma punktów zdobytych we wszystkich klasach decyduje o wyniku meczu. Za mecz wygrany drużyna otrzyma 2 pkt., za remis 1 pkt.

Zalet takich spotkań jest moc: publiczność byłaby świadkiem wielu ciekawych spotkań, ogłaszane okresowo tabele punktacji mistrzostw zainteresowałyby przeciętnego czytelnika pism, popularność zawodnika uzyskującego zwycięski punkt dla swego okręgu balasy nie mniejsza od popularności piłkarzy strzelających decydującą bramkę!

Projekt ten dyskutowany jest obecnie w Okręgu Śl. - Dąbr. P.Z.M. i przesłany zostanie po opracowaniu do Komisji Sportowej P.Z.M. w Warszawie.

O dalszych zagadnieniach pomówimy w następnym artykule.

WŁADYSŁAW PIETRZAK

Stanisław Brun (PKM Warszawa) Vice mistrz Polski w kl. 350 cm.

SIX DAYS NAJWIĘKSZY RAID

MOTOCYKLOWY ŚWIATA

6 DNI MORDEGI NA 2.500 KLM. TRASIE

Six Days wymaga nie tylko odpowiedniego przygotowania maszyny, ale przede wszystkim maksimum wysiłku ze strony kierowcy i jego niemal żelaznej wytrzymałości.

Znaną jest rzeczą, że opanowanie techniki jazdy terenowej oszczędza siły zawodnika do mety przyjeżdża on znacznie mniej zmęczony, niż mniej wytrawni konkurenci. Na Six Days szanse na osiągnięcie dobrego wyniku mają jedynie najlepsi! Tam nie można się już bawić, trzeba naprawdę umieć jeździć!

ZMIANA CEN BENZyny 38 ZŁ. ZA LITR

Uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dniem 1. I. 1947 r. obowiązująca będzie jedna tylko (komercyjna) cena benzyny — 38 zł. litr! Jedynie państwowe przedsiębiorstwa komunikacyjne, jak Lot, czy PKS otrzymywać będą benzynę po cenie sżytywnej — 20 zł. litr. Niestety nie mogliśmy dotychczas otrzymać informacji, czy kluby motocyklowe będą mogły otrzymywać za pośrednictwem PZM benzynę po cenach znizowanych przydzielaną na zawody motocyklowe przez PUWF.

Warszawski Okręg PZM powstanie w przyszłym miesiącu. Zwolane zostało walne zebranie delegatów klubów, które powoła do życia zarząd nowego okręgu.

Zizi Halama interesuje się sportem motocyklowym i wraz z delegatami Tatrzńskiego Klubu Motocyklowego wzięła udział w wczorajszym organizowanym na zakończenie bogatego sezonu Polskiego Klubu Motocyklowego w Warszawie!

CO POWINIEN WIEDZIEC NAWET KAŻDY FOOTBALISTA O NAJWIĘKSZEJ IMPREZIE TENISOWEJ ŚWIATA 26-28 XII. FINAŁ PUCHARU DAVISA W PRZEDEDNIU ROZSTRZYGNIECIA - USA CZY AUSTRALIA

Jak wiadomo w dniach 26 do 28-go grudnia odbędzie się w Melbourne finałowe spotkanie o puchar Davisa pomiędzy USA i obrońcą pucharu — Australią. W związku z tym nie od rzeczy będzie zapoznać się z historią dotychczasowych rozgrywek o to najwyższe trofeum w tenisie.

Najpopularniejsza za tenisowa impreza w świecie została zapoczątkowana w roku 1900. Twórcą tego gigantycznego turnieju był ówczesny gubernator wysp filipińskich, a zarazem i czołowy tenisista amerykański Mr. W. Dwight F. Davis.

Myśl o zorganizowaniu tego turnieju powstała u Mr. Davisa w roku 1899, kiedy to wraz z tenisistami J. Whitmanem, Wrightem i Wardem został zaproszony do Kalifornii na wielki turniej tenisowy. Postanowił on za wszelką cenę doprowadzić do tego, by turniej ten odbywał się corocznie pomiędzy najlepszymi tenisistami i w ten sposób przyczynił się do spopularyzowania tenisu.

W ciągu długich lat rozgrywek turniej o puchar Davisa stał się rozgrywkami najlepszych tenisistów świata. Ilość państw biorących udział w tym turnieju wzrasta z roku na rok.

Rozgrywki odbywały się każdorocznie z wyjątkiem roku 1901 i 1910, a dalej w czasie pierwszej wojny od roku 1915 do 1918 i w czasie drugiej wojny od roku 1940 do 1945.

Początkowo brały udział w turnieju tylko Stany Zjednoczone Ameryki Północnej i Anglia, w roku 1929 zanotowano rekordową ilość państw zgłoszonych do rozgrywek, a mianowicie 33.

Z liczby tej tylko 4 państwa zostały wyrzute na srebrnym pucharze, który ofiarował Mr. Davis dla zwycięskiej drużyny. Państwami tymi są: Ameryka, Anglia, Francja i Australia.

W latach 1903 do 1906 święciła triumfy Anglia, której barw bronili bracia Doherty.

Od roku 1907 do 1912 prymat w tenisie zdobyła Australia, dzięki swym doskonałym graczom Brookesowi i A. F. Wildingowi.

Tuż przed pierwszą wojną światową a mianowicie w latach 1912, 1913 i 1914 — zwycięzcami były kolejno trzy wyżej wymienione państwa, t. j. Anglia, Ameryka i Australia.

Po pierwszej wojnie światowej a mianowicie w latach od 1920 do 1926 puchar zdobywała Ameryka dzięki słynnemu Williams Tildenowi, Johnstonowi i Richardsonowi.

W roku 1927 na czoło tenisa światowego wysunęła się Francja, mając takich tenisistów jak: Lacoste, Cochet i Borotra. Hegemonia Francji w tej dziedzinie sportu trwała do 1932 r.

W roku 1933 w Anglii wyłania się nowa młoda generacja tenisowa na czele z Austinem, Perryem, Hughesem i Leem.

Dzięki im Anglia potrafiła zdobyć i bronić pucharu przez cztery lata (do 1936).

A jak wyglądała sytuacja w Davis Cupie w ostatnich trzech przedwojennych latach.

W ROKU 1937 Anglia przegrała w Wimbledonie z Ameryką w stosunku 4:1. Jedyny punkt dla Anglii zdobył Austin, zwyciężając Franke Parkera. Spotkanie Anglia — Ameryka przyniosło następujące wyniki: Austin (Anglia) — Parker (USA) 6:3, 6:2, 7:5, Budge (USA) — Hare (Anglia) 15:3, 6:1, 6:2 Budge i Mako (USA) — Wildex i Tucker (Anglia) 6:3, 7:5, 7:3, 12:10 Parker (USA) — Hare Anglia 6:2, 6:3, 6:2 i Budge (USA) — Austin Anglia 8:6, 3:0, 6:4, 6:3. W ten sposób puchar Davisa zdobyła Ameryka.

ROK 1938

W roku 1938 w finałowym spotkaniu strefy europejskiej spotkały się Niemcy z Jugosławią. W meczu tym, który odbył się w Berlinie, Niemcom udało się zwyciężyć Jugosławię w stosunku 3:2, pomimo tego, że Punczec pokonał najlepszego tenisistę niemieckiego Henkla w stosunku łatwo, a mianowicie 6:1, 6:2, 7:5.

Druzi reprezentant Jugosławii Pallada przegrał z Austriakiem Metaxą w stosunku 6:1, 4:6, 1:6, 8:8, 10:12 oraz z Henklem 3:6, 5:7, 1:6. Niemcy pokonali również deubel Jugosłowiański. Para Henkel — Metaxa pokonała parę Kululiewicz — Punczec w stosunku 6:1, 7:9, 7:5, 4:6, 6:4.

Spotkanie Metaxy z Punczecem wogóle się już nie odbyło. Niemcy jako zwycięzcy strefy europejskiej udali się do Australii, gdzie w finałowym międzystrefowym spotkaniu przegrali zupełnie słabko w stosunku 5:0, nie zdobywając ani jednego setu. Spotkanie to przyniosło następujące wyniki: Bromwich — Henkel 6:2, 6:3, 6:3, Quist — Metaxa 6:3, 6:2, 6:1, 6:2, 6:1, 6:4, Quist — Henkel 6:1, 6:0, 6:5 i Bromwich — Metaxa 6:3, 6:2, 6:1.

USA — AUSTRALIA 3:2

Bromwich i Quist — Henkel i Metaxa zwyciężając Bromwicha 6:2, 8:6, 6:5, 6:2. 7. Australijczyk zwycięstwa odnieśli: Quist, który pokonał Mitycz 6:0, 6:4, 6:3 i Bromwicha, który pokonał również Mitycz 6:0, 6:2, 6:2. Po przegranej deublu Punczec wogóle nie stawiał się przeciwko Quistowi.

Australia jako zwycięzca spotkania międzystrefowego spotkała się w finałowym spotkaniu z Ameryką w Filadelfii, gdzie została pokonana w stosunku 2:3.

W pierwszym dniu tego spotkania Riggs (USA) niespodziewanie pokonał Quista — 4:6, 6:0, 3:6, 6:0, zaś Budge pokonał Bromwicha 6:2, 6:3, 4:6, 7:5.

Para australijska Bromwich i Quist pokonała parę amerykańską Budge — Mako 0:6, 6:3, 6:4, 6:2.

W trzecim dniu turnieju Budge łatwo zwyciężył Quista, przechylając tym samym szalę zwycięstwa na stronę Ameryki. Nie doszło już do spotkania Riggsa z Bromwiche, gdyż Amerykanie oddali punkt bez walki.

ROK 1939

W ROKU 1939 w finale strefy europejskiej spotkali się ponownie Niemcy z Jugosławią w Zagrzebiu. Jugosłowianie zrewanżowali się za porażkę w Berlinie odnosząc zwycięstwo w stosunku 3:2. (Poprzednio Jugosłowianie pokonali kolejno Irlandię 5:0, Węgry 4:1, Włochy 3:2 i Belgię 3:2, zaś Niemcy pokonali Szwajcarię 5:0, Polskę 3:2, Szwecję 3:2 i Anglię 5:0). W drużynie niemieckiej występował już w grze podwójnej były czeski tenisista — Roderich Menzel.

W pierwszym dniu meczu Punczec pokonał Gópferta 6:3, 6:1, 6:0, ale Mitycz przegrał z Henklem w stosunku 0:6, 1:6, 6:4, 4:6. W drugim dniu para niemiecka Henkel — Menzel pokonała parę jugosłowiańską Punczec — Kukukiewicz 9:7, 4:6, 6:4, 3:6, 6:1. W trzecim dniu turnieju obydwa spotkania przyniosły wielką sensację, gdyż Mitycz pokonał Gópferta 6:1, 6:2, 6:3 a Punczec Henkla 10:8, 6:3, 6:0.

W finałowym międzystrefowym spotkaniu, które odbyło się pomiędzy Jugosławią i Australią Jugosłowianie ponieśli porażkę w stosunku 4:1.

Jedyny punkt dla nich zdobył Punczec

zwyciężając Bromwicha 6:2, 8:6, 6:5, 6:2. 7. Australijczyk zwycięstwa odnieśli: Quist, który pokonał Mitycz 6:0, 6:4, 6:3 i Bromwicha, który pokonał również Mitycz 6:0, 6:2, 6:2. Po przegranej deublu Punczec wogóle nie stawiał się przeciwko Quistowi.

AUSTRALIA — USA 3:2

W finałowym spotkaniu, które odbyło się pomiędzy Ameryką a Australią doszło do wielkiej sensacji, gdyż Ameryka pomimo tego, że po pierwszym dniu rozgrywek prowadziła 2:0, spotkanie przegrała. W drużynie amerykańskiej nie występował już Donald Budge, gdyż w między-

czasie przeszedł on już na zawodowstwo.

W pierwszym dniu rozgrywek Amerykanin Riggs pokonał Bromwicha 6:4, 6:2, 7:5, zaś Parker zwyciężył Quista 6:3, 2:6, 6:4, 7:5.

Gra podwójna zakończyła się pierwszym sukcesem Australijczyków, gdyż para Bromwich — Quist pokonała parę Hund — Kramer 5:7, 6:2, 7:5, 6:2.

W trzecim dniu turnieju Quist pokonał Riggsa w stosunku 7:5, 2:6, 6:3, 7:5, zaś w decydującym spotkaniu Bromwich pokonał Parkera w stosunku 6:2, 5:7, 2:6, 6:0, 6:4, zdobywając tym samym puchar dla Australii.

JAK BYŁO ? DOTYCHCZAS ?

USA	12 razy
ANGLIA	9 razy
AUSTRALIA	7 razy
FRANCJA	6 razy
ZDOBYŁY	CENNE TROFEUM

Tabela dotychczasowych finałowych spotkań o puchar „Davisa” przedstawia się następująco:

1900	Ameryka — Anglia 3:0
1902	Ameryka — Anglia 3:2
1903	Anglia — Ameryka 4:1
1904	Anglia — Belgia 5:0
1905	Anglia — Ameryka 5:0
1906	Anglia — Ameryka 5:0
1907	Australia — Anglia 3:2
1908	Australia — Ameryka 3:2
1909	Australia — Ameryka 3:2
1911	Australia — Ameryka 5:0
1912	Anglia — Australia 3:2
1913	Ameryka — Anglia 3:2
1914	Australia — Ameryka 3:2
1915—1916	przerwa
1919	Australia — Anglia 4:1
1920	Ameryka — Australia 5:0
1921	Ameryka — Japonia 5:0
1922	Ameryka — Australia 4:1
1923	Ameryka — Australia 4:1
1924	Ameryka — Australia 5:0
1925	Ameryka — Francja 5:0
1926	Ameryka — Francja 4:1
1927	Francja — Ameryka 3:2
1928	Francja — Ameryka 4:1
1929	Francja — Ameryka 3:2
1930	Francja — Ameryka 4:1
1931	Francja — Anglia 3:2
1932	Francja — Ameryka 3:2
1933	Anglia — Francja 3:2
1934	Anglia — Ameryka 4:1
1935	Anglia — Ameryka 5:0
1936	Anglia — Australia 3:2
1937	Ameryka — Anglia 4:2
1938	Ameryka — Australia 3:2
1939	Australia — Ameryka 3:2
1940 — 1945	przerwa
1946	Australia — USA?

»NIEŚWIADOMY« ŚLASKI OZLA CZY CZĘSTOCHOWSKI »GŁOS NARODU«

OKRĘG CZY PODOKRĘG LEKKOATLETYCZNY W CZĘSTOCHOWIE

Katowice. Na marginesie Walnego Zebrania Śląskiego OZLA, które jak wiadomo uchwalilo utworzenie podokręgu częstochowskiego — „Głos Narodu” — dziennik Częstochowy burza się bardzo z tego powodu na Śl. OZLA, pisząc, iż mogło to się stać tylko przez pomyłkę wskutek nieświadomości Śl. OZLA, (gdzie Częstochowa ma już swój własny okręg) względnie wskutek małej aktywności tego okręgu.

Według informacji uzyskanych w Śl. OZLA dotychczas obowiązujący statut przewiduje przynależność Częstochowy do okręgu Śląskiego i przed wojną istniał tam podokręg grupujący zawodników częstochowskich i zawierciańskich.

Utworzenie nowych okręgów należy w myśl statutu do Walnego Zebrania PZLA a dotychczas nie jest wiadomym, czy Walne Zebranie PZLA powzięło w tej sprawie jakieś postanowienie. W rozmowach przeprowadzonych na wiosnę bieżącego roku przez Zarząd Śl. OZLA z przedstawicielami Częstochowskiego KS omówiono konieczność jak najszybszego zorganizowania podokręgu, aby ułatwić działalność tamtejszych klubów.

Ponieważ prace nad zmontowaniem tego podokręgu przeciągają się zbyt długo dla rozwoju sportu lekkoatletycznego Walne Zebranie Śl. OZLA poleciło Zarządowi zajęcie się tą sprawą i odpowiednio uregulowanie zgodnie ze statutem PZLA, nie przesadzając ewent. decyzji Walnego Zebrania PZLA co do utworzenia w przyszłości Okręgu o ile zaistnieją tam odpowiednie warunki.

Z informacji tych wynika więc, że o ile chodzi o nieświadomość tej sprawy to widać ją tylko u redaktora „Głosu Narodu”.

Dlaczego SKONECKI woli LEGIĘ ? OGROMNY ŻAL DO CRACOVII i... FAKTY 20000 ŻŁ. MISTRZ TENISOWY POLSKI W KRAKOWIE

Kraków. W numerze 95 (118) „Sportu” z dnia 5 grudnia br. ukazał się wywiad z mistrzem tenisowym Polski, naszym zawodnikiem Skoneckim Władysławem p.t. „Skonecki woli Legię”. W wywiadzie tym wyraża p. Skonecki „ogromny żal” do Zarządu K.S. Cracovia, za brak dostatecznej opieki i pomocy ze strony Klubu, wskutek czego nie miał rzekomo p. Skonecki możliwości prowadzenia systematycznego treningu.

Nie wdając się w szczegółową analizę poszczególnych zdań czy słów wywiadu, stwierdzamy ze swej strony że Zarząd Klubu KS. Cracovia wykazał pełne zro-

szczegółów tej pomocy. Wystarczy tylko wspomnieć, że

p. Skonecki uzyskał dzięki staraniom Zarządu Klubu, doskonałą posadę w Krakowie, nie wymagającą wysokich kwalifikacji, na której nie za darmo, lecz uczciwie pracując zagwarantowane miał wynagrodzenie około 20.000 zł. (słownie — dwadzieścia tysięcy zł. miesięcznie). Zajęcie to było jeszcze o tyle odpowiednie dla p. Skoneckiego, że zostawiało mu wiele wolnego czasu na systematyczny trening, o którym tak marzył, a do którego mógłby się wreszcie zabrać, ze względu na rychłe już otwarcie krytego kortu w Krakowie oraz ze względu na stałe obecnie osiedlenie się w Krakowie, doskonałego na szego tenisisty p. Olejniszyna Włodzimierza, wraz z którym zdobyli w tym roku mistrzostwo Polski w grze podwójnej.

Zarząd Główny Klubu idąc nam na rękę i chcąc umożliwić p. Skoneckiemu sprowadzenie z Łodzi i utrzymanie żony wraz z dziećmi, co wpłynęłoby dodatnio na samopoczucie p. Skoneckiego, oddał mu prowadzenie i dochód z bufetu na stadienie lodowym Klubu, czym miśla się zająć żona p. Skoneckiego. Niestety p. Skonecki „woli Legię” i powiada, że zasilenie przez niego sympatycznej Legii, jest faktem dokonany. Mamy wrażenie, że zachodzi tu jakieś nieporozumienie i że sam Zarząd WKS Legia nie uważa tego za fakt dokonany.

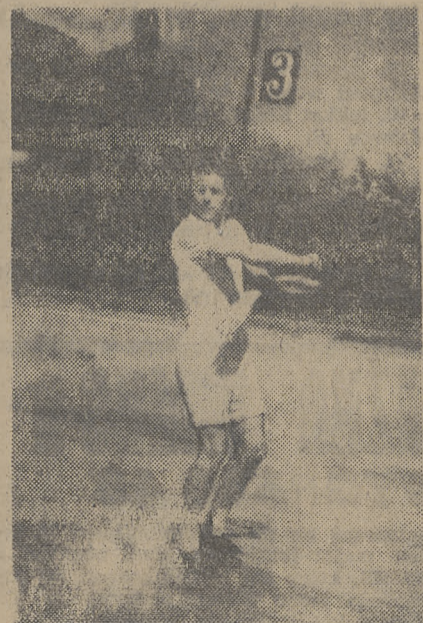
My ze swej strony wyrażamy zdziwienie, bo nie nam o tym nie wiadomo.

Czyżby zaczęła się znowu „przedwojenna” polowanie na zawodników, których wbrew temu co oni sami w danej chwili mówią „wykierowały na ludzi” inne kluby?

Mamy nadzieję, że tych parę słów, znajdzie odpowiedni oddźwięk. tak w społeczeństwie sportowym, jak i u p. Skoneckiego, oraz w Zarządzie Sekcji Tenisowej WKS Legia, których zapewniamy, że powoduje nami tylko niepokój o moralność w sporcie.

Być może, że sam p. Skonecki zdziwiony będzie usprzejmym tonem naszego oświadczenia, gdyż z pewnością zdaje sobie sprawę z niewłaściwości swego postępowania, co do której udowodnienia posiadamy cały szereg argumentów. Ale tu nie chodzi o wzajemne ataki. Wszak jesteśmy sportowcami!

Chodzi nam o to, by mistrz Polski zrozumiał wreszcie, że ciąży na nim obowiązek reprezentowania nie tylko pewnej klasy w grze, lecz także, a może i przede wszystkim wysokiego moralnego sportowego, czego niestety nie dowiódł swoim wywiadem, gdyż to trzeba zrozumieć, że klub, w którego barwach doszedł do najszczytniejszego tytułu w tenisie polskim, na pewno opiekował się nim dotąd odpowiednio i nadal opiekować się będzie.

Skonecki Władysław

zumenie dla konieczności pomocy p. Skoneckiemu, tak materialnej jak i moralnej.

Zbytecznym i zbyt długim, byłoby tu wliczanie wszystkich objawów, czy

PRAWDA O URSONIU CO STAŁO SIĘ Z NAJLEPSZYM HOKEISTĄ POLSKI

Katowice. Wokół najlepszego hokeisty polskiego — Ślązaka Ursonia krąży najfantastyczniejsze pogłoski. Wystarczy dostać się w towarzystwo miejscowych zwolenników hokeja, aby usłyszeć, że popularny ten zawodnik po prostu zwił za granicę do Andersa, albo jak woła inni na Węgry. Jest także wielu miarodajnych i wiarygodnych świadków, którzy twierdzą, że Urson wyjechał do Szwajcarii gdzie ma zamiar osiedlić się na stałe. Jak się przedstawia istotnie historia

Czujemy się w obowiązku obwieścić wszystkim naszym czytelnikom i tym wszystkim buszczającym fantastyczne wieści, że istotnie Urson całkiem prawidłowo wyjechał do Szwajcarii, gdzie 8 gru-

dnia odbył się jego ślub.

Obecnie nasz najlepszy hokeista trenuje pilnie na najlepszych torach szwajcarskich. Urson przyjeżdża do Pragi na mistrzostwa świata i tam połączy się z resztą polskiej ekipy a po zakończeniu mistrzostw wróci do Polski.

Nowe konstrukcje motocykli angielskich

Konstruktorów angielskich cechuje konserwatywizm. Niechętnie wprowadzają zmiany w przyjętych przez siebie konstrukcjach. Wojna przekonała ich jednak do wielu rozwiązań konstrukcyjnych kontynentalnych i tak coraz więcej wytwórni

Niezawodny sposób

Sensacja ping-pongowa na Śląsku Siemianowiczanka zwycięża Kleofas

KS „SIEMIANOWICZANKA” — RKS KOP. KLEOFAS KATOWICE (ZALEŻE) 7:2

Siemianowice. Odbyły w ub. środę 18 bm. zawody II-giej rundy o drużynowe mistrzostwo Śląska grupy I-szej przyniosły zdecydowane zwycięstwo drużynie Siemianowic nad kandydatem na mistrza grupy.

Doskonała forma zabłysną Kawczyk (KS „Siem.”) który pokonał wszystkich swych przeciwników: Pieronczyka, obecnie najlepszą rakiętkę Śl. Związka i Różkę. Dalsze punkty dla Siem. zdobyli Rebok i Piechaczek. Dla Kleofasu obydwa punkty zdobył Pieronczyka.

Zwycięstwem tym Siem. umocniła swe i miejsce, uzyskując 14 zwycięstw i stosunek pkt. 120:24.

ZRYW ŚWIĘTOCHŁOWICE — ZRYW NOWY BYTOM 9:7

Nowy Bytom. Mecz bokserski pomiędzy vicemistrzem Śląska Zrywem z Świętochłowic a nowopowstałym Zrywem z Nowego Bytomia, zakończył się nieznacznie zwycięstwem drużyny świętochłowickiej. Wyniki techniczne tego spotkania przedstawiają się następująco: waga musza: Krochoń (Święt.) pokonał na punkty Delonga (Nowy Bytom) waga kogucia: Kalus (Święt.) zwyciężył na punkty Dragie. waga lekka I: Krzystek (Święt.) zremisował z Antoniewiczem (Nowy Bytom) waga lekka II: Kapica (Nowy Bytom) zwyciężył przez k. o. Tauszyka (Święt.) waga półśrednia: Bartek (Święt.) zremisował z Gondziakiem N. B.) waga średnia: Kaister (Święt.) pokonał na punkty Skrobę (Nowy Bytom). Waga półciężka: Retzke (Święt.) pokonał w trzeciej rundzie przez k.o. Biele (N.B.). Waga ciężka: Osadnik (Święt.) zremisował z Kubatem (Nowy Bytom).

ZYG CZELADŹ — RKS GRODZIEC 1:8

Czelaź. Mecz o ping-pongowe mistrzostwo Zagłębia Dąbrowskiego rozegrany w sobotę w Czelaźcu.

RKS GRODZIEC — RKS POLONIA SOSNOWIEC 7:2

Mecz o mistrzostwo ping-pongowe rozegrany w Grodźcu.

BRAK PIENIEDZY NOWE WŁADZE ŚL. OZP.

Katowice. W niedzielę odbyło się w Katowicach doroczne Walne Zebranie Śląskiego Okręgu Polskiego Związku Pływackiego.

Ze sprawozdania członków zarządu wynikało że pływacy śląscy borykali się z dużymi trudnościami finansowymi i brakiem odpowiednich pływaliń tak zimowych, jak i letnich.

Po udzieleniu absolutorium ustępującemu zarządowi, został wybrany ponownie ten sam skład zarządu, który stał w ubiegłym sezonie na czele pływaków Śląska, z tym, że prezes red. Nogaj mandatu nie przyjął.

Na jego miejsce wybrany został mag. Bańczyk.

W WĘGLARKACH... JECHALI PŁYWACY WROCLAWIA NA MECZ Z BYTOM FM BYTOM - WROCLAW 77:23

Bytom. (N) Słabo zareklamowany mecz pływacki Bytom - Wrocław nie zgrupował w hali bytomskiej tyle publiczności, ile wypełniała ją podczas ostatniego spotkania Polonii z warszawską „Elektrycznością”.

Pływacy wrocławscy mieli pewne trudności z przyjazdem do Bytomia, ponieważ kierownik ich drużyny we Wrocławiu odwołał w sobotę na własną rękę zawody.

Zawodnicy przyjechali na własny koszt, jadąc od samego Wrocławia w węglarkach. Przemarznięci i przemęczeni

ni jazdą, nie mogli, rzecz jasna, uzyskać nadzwyczajnych wyników.

Z wyników na podkreślenie zasługujące czasami na 100 metrów stylem dowolnym (1,06,3).

Poprzednio Ramola pływał 800 mtr., oszczędzał się jednak wyraźnie na późniejszy bieg, słabego więc wyniku w tej konkurencji nie można brać poważnie.

W biegu na 100 m stylem na znak Zemyr uzyskał najlepszy powojenny wynik w Polsce 1,19,7 min. Jest on zarazem pierwszym zawodnikiem, który popłynął poniżej 1,20 min.

Ponadto dobry czas uzyskała Wójcicka

ka, płynąc poza konkursem 100 mtr. stylem klasycznym 1,39,8 min.

Wyniki techniczne zawodów przedstawiają się następująco:

200 mtr. st. dow.: 1) Ramola (B) 2,39,7 min., 2) Gadzikiewicz (B) 2,57,2 min., 3) Olejniczak (W) 3,03,3 min., 4) Lesser (W) 3,26,0 min.

100 mtr. na znak: 1) Zemyr (B) 1,19,7 min., 2) Choma (B) 1,25,9 min., 3) Kratochwil (W) 1,32,9 min., 4) Jeż (W) 1,36,8 min.

100 mtr. st. klas. juniorów: 1) Brzeczka (B) 1,36,3 min., 2) Wójcicka poza konkursem 1,39,8 min.

100 mtr. st. klasycznym: 1) Ślusarz (B) 1,34,5 min., Jeż (W) 1,34,8 min., 3) Nowak (B) 1, 35, 8 min., Peptowski (W) 1,38,0 min.

100 mtr. st. dowolnym: 1) Ramola (B) 1,06,3 min., 2) Papes (B) 1,11,5 min., 3) Olejniczak (W) 1,17,4 min., Lesser (W) 1,25,0 min.

66,66 mtr. st. dowolnym pań: 1) Pawliczek (B) 0,57 sek., 2) Ryszkówna (B) 0,58,9 sek., 3) Furmańska (B) 1,02,0 min., 4) Kudlakówna (B) 1,04,2 min.

Sztafeta 3x100 mtr stylem zmiennym: 1) Bytom (Zemyr, Kot Papes) 4,11,3 min., 2) Wrocław 4,39,5 min.

Sztafeta 5x33,33 mtr. st. dowolnym: 1) Bytom 1,41,2 min., 2) Bytom II 1,45,6 min., 3) Wrocław 1,45,9 min.

PIŁKA WODNA 9:1 (4:1)

W meczu piłki wodnej Bytom pokonał Wrocław 9:1 (4:1).

Bramki dla Bytomia zdobył Zemyr 7, Papes i Gadzikiewicz po jednej. Dla Wrocławia punkt honorowy uzyskał Jeż.

SZYMURA WALCZY ZE ŚLĄSKIEM Skład Poznania już ustalony W REPR. ŚLĄSKA ZMIANY: RUDNER ZAMIAST BAZARNIKA

PRZED MECZEM BOKSERSKIM POZNAŃ — ŚLĄSK

Poznań (tel. wł.). Na rewanżowy mecz bokserski ze Śląskiem w dniu 27 bm. w Poznaniu, który odbędzie się w stołowej fabryce Cegielskiego kpt. sportowy POZB ustalił już skład ósemki poznańskiej. Przedstawiać się będzie następująco od wagi muszej do ciężkiej: Kordylewski, Janowczyk, Koziolek, Czerwiński, Adamski, Sobczak, Szymura i Kli-mecki.

Szymura, który jak podawaliśmy w numerze czwartkowym miał wyjechać z drużyną Warty na Węgry, zdecydował się wystąpić jednak w ringu.

Katowice. Skład reprezentacji bokserskiej Śląska (od wagi muszej do wagi ciężkiej) na mecz z Poznaniem przedstawia się następująco: Rudner, Grzywoz, Krawczyk, Rademacher, Okruszkiewicz, Nowara, Skwara i Linka.

W dwa dni później t. j. 29. bm. walczy ta sama reprezentacja w Bydgoszczy z repr. Pomorza. Reprezentacja Śląska wystąpi tym razem bez Nowary. Zamiast niego wystąpi Badura.

OLSZA MISTRZEM Krakowa W SIATKÓWCE MĘSKIEJ

Kraków. (tel.) Ubiegłą niedzielą przyniosła rozstrzygnięcie w mistrzostwach siatkówki męskiej okręgu katowickiego. Tytuł mistrzowski zdobyła drużyna Olszy wygrywając decydująco spotkanie z Wisłą 2:0 (17:15, 15:7) i z AZS 2:1 (10:15, 15:10, 15:6).

Olsza w obydwu spotkaniach zademonstrowała wysoką klasę a zespół jej wykazał tendencję do gry atakującej i szybkiej.

W SIATKÓWCE ŻEŃSKIEJ rozegrano szereg spotkań które przyniosły następujące wyniki: AZS — Spółem 2:0 (15:0, 15:3), Wisła — Cracovia 2:0 (15:8, 15:5) Wisła — Olsza 2:0 w.o., Spółem — Olsza 2:0 w.o. AZS — Halni 2:0 w. o., Cracovia — Spółem 2:0 (15:5, 15:11) Wisła — Spółem 2:0 (15:3, 15:6) Wisła — AZS 2:0 (15:5, 15:5).

MISTRZOSTWA W TENISIE STOŁOWYM

Częstochowa. (tel. wł.) W dalszym ciągu rozgrywek o mistrzostwo drużynowe Częstochowy w tenisie stołowym padły następujące wyniki: Victoria — YMCA 9:8, Partyzant — Stradom 8:1, Legion — Liga Morska 5:4, CKS — Drukarz 5:4, Victoria — YMCA 8:1, Partyzant — Legion 7:2, Stradom — Liga Morska 5:4.

ELEKTRYCZNOŚĆ NIEPOKONANA PŁYWACY WARSZAWY ZWYCIĘŻĄ POZNANSKA WARTĘ 72:44 -- W PIŁCE WODNEJ 11:1 (3:1)

Warszawa. (tel.) W niedzielę gościli w Warszawie pływacy Warty i zmierzili się z niepokonaną dotychczas w tym sezonie zimowym Elektrycznością. Klub warszawski i tym razem wyszedł ze spotkania zwycięsko, wygrywając znaczną różnicą punktów. Szczególnie wyróżnił się Czuperski uzyskując świetny wynik 2,37,6 min. na 200 metr st. dowolnym. Wyniki techniczne przedstawiały się następująco:

200 metrów stylem dowolnym: 1) Czuperski (E) 2,37,6, 2) Bem (E) 2,49,7, 3) Kwaskowski (W) 2,50,09,4) Poczkowski (W) 2,56,2.

100 metrów stylem klasycznym: 1) Brzozowski II (E) 1,23,6, 2) Zmizdiński 1,24,3, 3) Szczępko (W) 1,25,2, 4) Cegielski 1,26.

100 m grzbietowym: 1) Owczarczak (W) 1,22,6, 2) Cegielski (E) 1,27, 3) Ratajczak BBr. W) 1,23,5, 4) Jabłoński (E) 1,26,5.

100 m stylem dowolnym: 1) Nowak (E) 1,10,9, 2) Cegielski II (E) 1,11,4, 3) Nowak (W) 1,12,8, 4) Ratajczak Br. (W) 1,20,5.

3x100 stylem zmiennym: 1) Elektryczność 3,58,4, 2) Warta 4,04.

5x50 stylem dowolnym: Elektryczność 2,46,7, 2) Warta 2,49,1.

4x100 stylem dowolnym: Elektryczność 5,54,1, 2) Warta 5,56.

PIŁKA WODNA: Elektryczność — Warta 11:1 (3:1).

B. B. T. S. — K. S. SIEMANOWICZANKA 11:5 W BOKSIE

Bielsko. Rozegrane w ub. niedzielę w Bielsku zawody bokserskie pomiędzy Siemianowiczanką a B. B. T. S.-em zakończyły się zwycięstwem gospodarzy w stosunku 11:5.

Z drużyny gości wyróżnił się Ślązok w wadze muszej i Mrówka w lekkiej. Z miejscowych Puzoń i Szkrabko.

Widzów 1000 osób. W ringu siedzieli ob. Rymer, na punkty mienagannie Klapsia.

Wyniki techniczne walk są następujące: W. papierowa: Wiłczek (B) wygrał na punkty z Ślązkiem (S).

W. musza: Biątek (B) został wypunktowany przez Maneckiego (S).

W. kogucia: Puzoń (B) znokautował w pierwszej rundzie Halembę (S).

W. piórkowa: Szkrabko (B) nie rozstrzygnął walki z Łazarem (S).

W. lekka: Klusak (B) uległ na punkty Mrówce (S).

W. półśrednia: Mencil (B) zwyciężył na punkty Miłkę (S).

W. półśrednia II: Kadłubski (B) pokonał Prudę (S) w pierwszej rundzie przez k. o.

W. średnia: Chlebowski (B) wygrał na punkty z Góreckim (S).

CZĘSTOCHOWA BEZ IMPREZ JEDEN SŁABY MECZ BOKSERSKI I PING-PONG

CZĘSTOCHOWIANKA — DOM KULTURY RAKÓW 10:6

Częstochowa. (tel. wł.) W Częstochowie odbył się w ub. sobotę mecz bokserski między drużynami Częstochowianki i Do mein Kultury w Rakowie.

Poziom techniczny poszczególnych walk nie stał zbyt wysoko. Stwierdzić należy, jednak, że w okręgu częstochowskim drużyny bokserskie mają wielu zawodników na których należało by zwrócić szczególną uwagę, ponieważ zdradzają oni nieprzeciętny talent.

Wyniki techniczne poszczególnych walk przedstawiały się następująco:

Waga musza: Jędrzejewski (CZ) wygrał na punkty z Sachodrowiczem (R), waga kogucia: Szuster (CZ) przegrał na punkty z Springerem (R), waga piórkowa: Merkur (CZ) nie rozstrzygnął walki z Krawczykiem (R), waga lekka: Burda (CZ) pokonał na punkty Sośniewicza (R), waga półśrednia: Chomik I przegrał wysoko na punkty z Sołtysiakiem (R), waga półśrednia II: Chromik II zremisował z Doboszem (R), waga średnia: Małek (CZ) pokonał wysoko na punkty Fruka-cza (R), waga półciężka: Zmudzki (CZ) wygrał przez t. k. o. w I-szej rundzie z Walerka.

Sędziował w ringu Michułka na punkty Spros. Zawody powyższe odbyły się bez wagi ciężkiej.

TU WROCLAW GWIAZDA (Wrocław) -- ODRA (Wrocław) 10:6

Wrocław (tel. wł.) W niedzielę we Wrocławiu odbył się pierwszy mecz bokserski o mistrzostwo klasy B Wr. OZB Zydowskim KS Gwiazda i Odra. Wygrała Gwiazda 10:6.

Wyniki techniczne tego meczu przedstawiają się następująco:

Waga musza: Brodzki (Gwiazda) pokonał na punkty Wigurę.

Waga kogucia: Ankrans (G) zdobył punkty v. o. W walce towarzyskiej wygrał z Nakonecznym w III-ciej rundzie przez poddanie się przeciwnika.

W wadze piórkowej: Anchenger (G) pokonał przez t. k. o. w II-gim starciu Jankiewicza.

Waga lekka: Krawczyk (G) pokonał na punkty Domańskiego.

W wadze półśredniej: Olszyński (O) zdobył punkty v. o. z powodu nadwagi Jakóbowskiego, zaś w walce towarzyskiej obaj zawodnicy walczyli na remis.

W wadze średniej: Szczepański (O) zdobył punkty v. o.

W wadze półciężkiej: Feldman (G) przegrał w pierwszym starciu przez k. o. z Lepczyńskim.

W wadze ciężkiej: Knotowski (O) zdobył na punkty v. o.

IKS TEŻ SAMOLOTEM JEDZIE NA MECZ Z GROCHOWEM

Wrocław (tel. wł.) Boksery IKS-u na pierwszy mecz o mistrzostwo Polski jaki odbędzie się w dniu 29 grudnia w Warszawie pomiędzy IKS-em a Grochovem wyjadą samolotem.

AZS WROCLAW MISTRZEM WROCLAWIA W PIŁCE RĘCZNEJ

Wrocław. W niedzielę odbył się rozgrywki o mistrzostwo Wrocławia w piłce ręcznej. Pierwsze miejsce zajął AZS Wrocław bez straty punktów, drugie miejsce MKS Juwenia, trzecie KKS Odra.

BRAK DEWIZ... WYJAZD KOSZYKARZY WARTY NA WĘGRY POD ZNAKIEM ?

Poznań (tel. wł.). Drużyna koszykówki Warty przed swym wyjazdem na tournée po Węgrzech i Czechosłowacji rozegrała mecz towarzyski z mistrzem Polski KKS-em (Poznań) przegrywając po

zażartej grze 49:59. Jak się dowiadujemy wyjazd Warty na Węgry, który nastąpić miał w drugi dzień świąt stoi pod poważnym znakiem zapytania ze względu na brak dewiz.

SENSACYJNA PORAZKA WMKS-U ZKK (KATOWICE) WYGRAŁO 4:0

ZKK KATOWICE — WMKS KATOWICE 4:0 (1:0)

Katowice. „Derby katowickie” w piłce nożnej pomiędzy dwu prowadzącymi drużynami w tabeli grupy III klasy A, zakończyły się wysokim zwycięstwem kolejarzy katowickich w stosunku 4:0 nad WMKS (Katowice) na jego własnym boisku.

Po dwu porażkach tegorocznych z WMKS 11:2 i 2:3, drużyna ZKK przystąpiła do tego spotkania z silną wolą zwycięstwa.

Kolejarze grali z sercem i ambicją, wykazując przez całą grę zdecydowaną przewagę nad WMKS, który w spotkaniu tym nie miał nic do powiedzenia.

Autorami bramek byli: niezawodny Zia ja i Bożek (po dwie).

Sędziował spokojnie łagodząc ciągle incydenty, lecz mało energicznie ob. Ska-wiński. Zwycięstwem tym ZKK zdecydowanie

SENSACYJNA PORAZKA BŁYSKAWICY

Concordia Knurów — Błyskawica Radlin 3:1 (2:1)

Radlin. W niedzielę gościła w Radlinie drużyna Knurowskiej Concordii i rozegrała towarzyskie spotkanie z miejscową Błyskawicą. Mecz po żywej i interesującej grze zakończył się zwycięstwem Concordii 3:1 (2:1). Bramki strzelił Gregor 2 i Grzegorzycy 1. Honorową bramkę dla Błyskawicy zdobył Wojak. Mecz prowadził Hanf. Widzów ponad 2.000.

NA BOISKACH PIŁKARSK. ŚLĄSKA

Katowice. Seria jesiennych rozgrywek o mistrzostwo śląskiej klasy A dobiega końca.

14 klubów zakończyło już swe gry, pozostałe zaś mają tylko kilka spotkań do rozegrania. Jedynym wyjątkiem stanowią drużyny Wawelsa i Ruchu.

W grupie pierwszej najpoważniejszym kandydatem do zajęcia pierwszego miejsca jest Wawelownia Dzielniec. Tytuł jesiennego mistrza mógłby w tej grupie zdobyć jeszcze jedynie Naprzód z Janowa, ale pod tym warunkiem że wszystkie mecze jakie jeszcze pozostały do rozegrania rozstrzygnie na swoją korzyść.

W drugiej grupie trudno będzie Ruchowi zepchnąć Polonię na drugie miejsce. Ruch chcąc tego dokonać, musiałby wygrać wszystkie trzy mecze jakie jeszcze ma do rozegrania.

W trzeciej grupie najpoważniejszym kandydatem do zajęcia I-go miejsca jest WMKS, która ma równą ilość punktów z ZKK ale i jeszcze jeden mecz do rozegrania, podczas gdy kolejarze zakończyli już swe rozgrywki.

TABELA ŚLĄSKIEJ KL. A GRUPA I

Table with 3 columns: Rank, Team, Points. 1. Wawelownia 9 14 27:13, 2. Naprzód Łąp. 10 14 35:17, 3. Concordia 8 11 28:15, 4. Naprzód Janów 7 10 28:14, 5. Wyzwolenie 9 10 25:19, 6. Pogoń Kat. 8 8 15:12, 7. Lechia Mysłowice 10 8 25:32, 8. H.K.S. Spzop. 9 6 10:24, 9. Kop. Kleofas 9 5 11:53, 10. Wawel 6 4 5:11, 11. Kresy 7 2 14:24

Tabela śląskiej kl. A grupa II

Table with 3 columns: Rank, Team, Points. 1. Polonia 10 17 24:51, 2. Byskawica 9 14 26:6, 3. Ruch 7 11 30:40, 4. Baildon 9 11 27:35, 5. Zgoda 9 8 17:23, 6. Śląsk T. Góry 10 8 20:23, 7. Łagiewniki 10 8 16:35, 8. Siemianowiczanka 10 7 26:32, 9. Śląsk Św. 8 6 11:16, 10. Kop. Katowice 9 6 14:20, 11. Złobocię 9 4 9:34

Tabela śląskiej kl. A grupa III

Table with 3 columns: Rank, Team, Points. 1. WMKS Katowice 9 15 26:11, 2. Z. Z. K. 10 15 28:14, 3. Slavia 10 12 32:23, 4. Koszarawa 10 12 21:22, 5. Czarni 10 11 21:17, 6. Ligocianka 10 10 32:25, 7. Batory 10 9 22:24, 8. Rymer 9 8 19:21, 9. Huta Pokój MB 8 7 14:14, 10. Kostuchna 10 6 26:30, 11. Naprzód Ryd. 10 1 12:50

HKS SZOPENICE — CZARNI CHROPA CZÓW 3:4 (3:2)

Szopieniec. Rozegrane na boisku w Szopienicach zawody przyjaźielskie pomiędzy HKS-em a Czarnymi z Chropaczowa zakończyły się nikłym zwycięstwem gości. Czarni mieli stałą przewagę, której jednak atak ich nie umiał wykorzystać.

Bramki dla Czarnych zdobyli: Bartoszek 2, Koźlik i Gajda po jednej. Sędzią wał dobrze Gryc. Widzów około 1000 o-

KOSTUCHNA — SLAVIA RUDA 1:6 (0:5)

W Kostuchnie odbył się w ub. niedzielę mecz o mistrzostwo klasy A grupy III pomiędzy Kostuchną a Slavią z Rudy. Do powyższego spotkania drużyna gospodarzy wystąpiła w mocno osłabionym składzie. Slavia posiadała przez cały czas gry przewagę i wygrała zasłużenie. Bramkami podzielił się cały atak. Honorowy punkt dla Kostuchny zdobył Polap. Widzów 2 tysiące.

RKS KLEOFAS — POGOŃ KATOWICE 1:1 (0:1)

W Katowicach rozegrany został mecz o mistrzostwo klasy A grupy I-szej pomiędzy Pogonią a kop. Kleofas. Po żywej i ciekawej grze spotkanie zakończyło się wynikiem nierozstrzygniętym. W pierwszej połowie gry Pogoń posiadała lekką przewagę. Po przerwie więcej gry miał Kleofas. Jedyną bramkę dla Kleofasu zdobył Błaszczyk. Widzów tysiąc.

WAWEL NOWA WIEŚ — WYZWOLENIE MICHAŁKOWICE 1:9 (0:0)

W Nowej Wsi w meczu o mistrzostwo klasy A grupy I-szej po bardzo pięknej grze Wawel pokonał Wyzwolenie z Michałkowic 1:0 (0:0). Zwycięską bramkę zdobył Ducek.

AKS CHORZÓW — RKS KRESY CHORZÓW 3:2 (2:1)

Na stadionie AKS-u odbył się w niedzielę mecz towarzyski pomiędzy AKS i Kresami z Chorzowa.

Spotkanie zakończyło się nikłym, lecz zasłużonym zwycięstwem AKS-u. Zwycięskie bramki zdobyli: Spodzieja, Andrzejewski II i Kulik po jednej, dla pokonanych Ślip i Wieczorek. Sędzią ob. Kaszke bardzo dobry. Widzów 2 tys.

RKS KOP. JADWIGA (ZABRZE) — RKS WALKA MAKOSZOWY 0:5 (0:0)

W Zabrze rozegrano towarzyskie zawody piłki nożnej pomiędzy kop. Jadwiga i Walka Makoszowy.

Spotkanie zakończyło się wysokim zwycięstwem Walki, dla których zwycięskie bramki zdobyli: Kasperek 2, Szpyt, Jójko i Wyżółka po jednej. Sędzią ob. Wiedera bardzo dobry

KS ZRYW PSZCZYNA — KS KOSZARAWA WYWIECIB 2:2 (0:0)

Pszczyzna. Remisem tym drużyna Zryw zdobyła mistrzostwo klasy B podokręgu bielskiego. Bramki dla Zrywu zdobyli Zajac i Kopała zaś dla Koszarawy środek napadu.